

Załącznik nr 1 do uchwały nr 557/2023
Senatu Akademii Pedagogiki Specjalnej
im. Marii Grzegorzewskiej
z dnia 17 maja 2023 r.

Akademia Pedagogiki Specjalnej
im. Marii Grzegorzewskiej w Warszawie

INSTYTUT PEDAGOGIKI SPECJALNEJ

STUDIA PODYPLOMOWE

PROGRAM KSZTAŁCENIA

SURDOPELAGOGIKA Z TERAPIĄ ZABURZEŃ SŁUCHU

dla nauczycieli

I. CHARAKTERYSTYKA PROGRAMU STUDIÓW PODYPLOMOWYCH

Nazwa studiów	SURDOPEDAGOGIKA Z TERAPIĄ ZABURZEŃ SŁUCHU dla nauczycieli
Jednostka prowadząca	<i>Instytut Pedagogiki Specjalnej</i>
Charakter kształcenia	<i>kwalifikacyjny</i>
Forma studiów	<i>niestacjonarne</i>
Liczba semestrów/ liczba punktów ECTS/ liczba godzin	3 semestry/ 50/ 450 180 godzin praktyk zawodowych
Czas trwania studiów (od pierwszego do ostatniego dnia miesiąca)	1.10.2023- 30.III.2025
Przyporządkowanie do dyscyplin	pedagogika
Ogólne cele kształcenia, uzyskiwane kwalifikacje, podstawy prawne kwalifikacji oraz możliwości zatrudnienia absolwentów studiów	<p>Cel kształcenia przygotowanie nauczycieli do realizacji zadań z zakresu edukacji i terapii osób z zaburzeniami słuchu w warunkach kształcenia ogólnodostępnego, integracyjnego i specjalnego – etap edukacji zgodny z wcześniej zdobytymi kwalifikacjami pedagogicznymi</p> <p>Podstawy prawne kwalifikacji - Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 1 sierpnia 2017 r. w sprawie szczegółowych kwalifikacji wymaganych od nauczycieli, - Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 1 marca 2019 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie szczegółowych kwalifikacji wymaganych od nauczycieli oraz - Rozporządzenie Ministra Edukacji i Nauki z dnia 22 sierpnia 2022 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie szczegółowych kwalifikacji wymaganych od nauczycieli.</p>
Sylwetka absolwenta	<p>Absolwent studiów Surdopedagogika z terapią zaburzeń słuchu wyposażony będzie w wiedzę teoretyczną, umiejętności diagnostyczne, metodyczne oraz kompetencje społeczne niezbędne do pracy z dziećmi, młodzieżą i osobami dorosłymi z zaburzeniami słuchu.</p> <p>Absolwent nabędzie wiedzę z zakresu terminologii, teorii, metodyki, procedur i oddziaływań edukacyjnych stosowanych w ramach surdopedagogiki, obejmującą anatomię, fizjologię i patologię narządu słuchu, działanie i zastosowanie protez słuchowych oraz technicznych środków korekcyjnych wspomagających słyszenie, a także psychologiczno-pedagogicznych i lingwistycznych uwarunkowań funkcjonowania osób z wadą słuchu.</p> <p>Absolwent pozna metody i narzędzia diagnozy dzieci i młodzieży z wadą słuchu, a także zostanie wyposażony w umiejętności doboru metod pracy, adekwatnych do indywidualnych potrzeb osób z uszkodzonym słuchem. Zaplanowane w programie studiów zajęcia z Polskiego Języka Migowego oraz fonogestów rozszerzą wachlarz możliwości zaspokajania potrzeb dzieci, młodzieży i osób dorosłych z uszkodzonym słuchem w obszarze komunikowania się i wyposażą Absolwenta w narzędzia kształtowania umiejętności komunikacyjnych i językowych osób z wadą słuchu.</p> <p>Ponadto Absolwent będzie przygotowany do integrowania wiedzy teoretycznej i praktycznych umiejętności w celu planowania procesu dydaktycznego dzieci i młodzieży z uszkodzonym słuchem w zakresie przedmiotu nauczania lub prowadzonych zajęć.</p>

11.Wymagania wstępne/ oczekiwane kompetencje kandydata	<p>Wymagania wstępne</p> <p>studia adresowane są do absolwentów studiów wyższych (studia pierwszego stopnia, studia drugiego stopnia, jednolitych studiów magisterskich) <u>posiadających przygotowanie pedagogiczne.</u></p> <p>Oczekiwane kompetencje kandydata</p> <p>Kandydat posiada przekonanie o sensie, wartości i potrzebie podejmowania działań rehabilitacyjnych, rewalidacyjnych, resocjalizacyjnych, terapeutycznych i jest gotowy do podejmowania wyzwań zawodowych.</p>
12.Wymagane dokumenty	<ul style="list-style-type: none"> • podanie o przyjęcie na studia podyplomowe wygenerowane z systemu IRK, • kserokopia dyplomu/ów (i oryginał/y do wglądu) ukończenia wyższych studiów pierwszego lub drugiego stopnia bądź jednolitych studiów magisterskich, • potwierdzenie uiszczenia opłaty rekrutacyjnej.
13.Przewidywana liczba słuchaczy/ limit miejsc	16
14.Symbol nazwy kierunku kształcenia (zgodnie z klasyfikacją ISCED-F 2013)	0113

II. EFEKTY UCZENIA SIĘ

Odniesienie do efektów kierunkowych (kod efektu) oraz efektów ze standardów	EFEKTY UCZENIA SIĘ C. KSZTAŁCENIE KIERUNKOWE
C.5. Dydaktyka specjalna	
Wiedza Absolwent zna i rozumie:	
C.5.W1.	dydaktykę specjalną jako naukę teoretyczną i empiryczną, klasyfikację dydaktyki specjalnej na dydaktyki szczegółowe, dydaktykę specjalną w kontekście porównawczym i interdyscyplinarnym;
C.5.W2.	koncepcje i systemy dydaktyczne kształcenia specjalnego;
C.5.W3.	organizację procesu kształcenia uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi: zasady, metody, proces kształcenia w aspekcie trudności związanych ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi uczniów z różnymi zaburzeniami w rozwoju, zasady ewaluacji i efektywność podejmowanych działań edukacyjnych.
Umiejętności Absolwent potrafi:	
C.5.U1.	projektować zajęcia edukacyjne, generować niestandardowe rozwiązania konkretnych problemów z zakresu dydaktyki specjalnej; .
C.5.U2.	indywidualizować zadania, dostosowywać metody i treści do potrzeb uczniów, zwiększać umiejętności poznawcze, kompetencje społeczne i integrację rówieśniczą;
C.5.U3.	pracować w zespole, pełnić różne role, podejmować i wyznaczać zadania, planować i organizować realizację złożonych działań pedagogicznych
Kompetencje społeczne Absolwent jest gotów do:	
C.5.K1.	odpowiedzialnego pełnienia roli zawodowej związanej z działalnością dydaktyczną;
C.5.K2.	wykazywania cech refleksyjnego praktyka, świadomego znaczenia profesjonalizmu w pracy zawodowej;
C.5.K3.	Samodoskonalenia
C.6. Diagnostyka w pedagogice specjalnej	
Wiedza Absolwent zna i rozumie:	
C.6.W1.	podstawy, cele, założenia, obszary i cechy diagnozy;
C.6.W2.	procedury badań diagnostycznych i eksperymentalnych w pedagogice specjalnej – analizy jakościowe i ilościowe;
C.6.W3.	przydatność metod diagnostycznych w ocenie specyfiki zaburzeń w rozwoju;
C.6.W4.	wybrane metody oceny funkcjonowania edukacyjnego, fizycznego, psychicznego i społecznego osób z niepełnosprawnościami i niedostosowanych społecznie;
C.6.W5.	ocenę skuteczności stosowanych metod wychowania, nauczania specjalnego, rehabilitacji i resocjalizacji oraz socjoterapii;
C.6.W6.	rolę i miejsce diagnostyki opiekuńczo-wychowawczej, rehabilitacyjnej, resocjalizacyjnej i socjoterapeutycznej w pracy różnych instytucji.
Umiejętności Absolwent potrafi:	
C.6.U1.	analizować dokumenty i wytwory ucznia pod kątem określenia jego możliwości i specjalnych potrzeb edukacyjnych;
C.6.U2.	interpretować wyniki diagnozy pedagogicznej;
C.6.U3.	konstruować proste narzędzia do diagnozy pedagogicznej;
C.6.U4.	planować ewaluacje procesu edukacyjno-terapeutycznego uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi.
Kompetencje społeczne Absolwent jest gotów do:	
C.6.K1.	przyjęcia odpowiedzialności za podejmowane decyzje związane z organizacją procesu diagnostycznego.

C.6.K2.	podejmowania współpracy z nauczycielami, specjalistami, rodzicami lub opiekunami, dziećmi i uczniami w poszukiwaniu przyczyn trudności;
C.6.K3.	dzielenia się wiedzą z nauczycielami prowadzącymi zajęcia z dzieckiem lub uczniem i jego rodzicami lub opiekunami na rzecz zapewniania mu optymalnych warunków rozwoju w środowisku włączającym.
C.7. Praktyki zawodowe	
Wiedza Absolwent zna i rozumie:	
C.7.W1.	specyfikę funkcjonowania przedszkola, szkoły lub placówki systemu oświaty, w których jest odbywana praktyka, w szczególności: zadania opiekuńczo-wychowawcze, organizację pracy, zakresy zadań pracowników, uczestników procesów pedagogicznych oraz rodzaj prowadzonej dokumentacji;
C.7.W2.	zasady zapewniania bezpieczeństwa dzieciom w przedszkolu i uczniom w szkole lub placówce systemu oświaty i poza nimi.
C.7.W3.	specyfikę edukacji i terapii osób ze spektrum autyzmu
Umiejętności Absolwent potrafi:	
C.7.U1.	zaobserwować funkcjonowanie dziecka lub ucznia oraz nauczyciela w życiu przedszkola lub szkoły;
C.7.U2.	dokonać analizy i interpretacji zaobserwowanych lub doświadczonych sytuacji i zdarzeń pedagogicznych.
Kompetencje społeczne Absolwent jest gotów do:	
C.7.K1.	skutecznego współdziałania z opiekunem praktyk zawodowych oraz z nauczycielami w celu poszerzania swojej wiedzy.

Odniesienie do efektów kierunkowych (kod efektu) oraz efektów ze standardów	EFEKTY UCZENIA SIĘ E.S. Edukacja i rehabilitacja osób z niepełnosprawnością słuchową (surdopedagogika)
E.1S. Przygotowanie merytoryczne	
Wiedza Absolwent zna i rozumie:	
E.1S.W1	medyczne podstawy edukacji i rehabilitacji osób z niepełnosprawnością słuchową; anatomię i fizjologię narządu słuchu; schorzenia narządu słuchu oraz wady słuchu; elementy audiologii, audiometrii, laryngologii, otolaryngologii, foniatry i audioprotetyki; działanie i zastosowanie protez słuchowych;
E.1S.W2	elementy surdopsychologii; miejsce surdopsychologii w psychologii klinicznej; problematykę badań naukowych w zakresie surdopsychologii i ich zastosowania w diagnozie, rehabilitacji i profilaktyce; psychologiczne aspekty rozwoju i społecznego funkcjonowania osób niesłyszących, słabosłyszących oraz ze sprzężoną niepełnosprawnością słuchową w późniejszym okresie życia; diagnostykę surdopsychologiczną; rolę surdopsychologii we wspomaganiu rehabilitacji, edukacji, socjalizacji i aktywizacji życiowej tych osób;
E.1S.W3	elementy lingwistyki edukacyjnej i psycholingwistyki rozwojowej; problematykę badań naukowych nad rozwojem mowy i nabywaniem języka przez dziecko (przyswajaniem i uczeniem się) oraz profilaktyką zaburzeń rozwoju językowego; lingwistyczne podstawy wychowania językowego dzieci z ograniczeniami słyszenia dźwięków mowy (afonemią i dysfonemią); zasady, metody i wybrane programy wychowania językowego dziecka z dysfunkcją słuchową; zasady i metody programowania języka;
E.1S.W4	. aktualne problemy surdopedagogiki; specyfikę rozwoju dzieci, uczniów, osób dorosłych w kontekście potrzeb rozwojowych, edukacyjnych, prorozwojowego i psychopedagogicznego wsparcia; zagadnienia kompensacji zmysłów, komunikacji werbalnej, pozawerbalnej, sprawności intelektualnej, specyfiki uczenia się, rozwoju

	kompetencji życiowych i kontaktów społecznych; wychowania, wspomagania rozwoju, edukacji, terapii, rehabilitacji i socjalizacji, systemów kształcenia tych osób w Polsce i innych państwach; problemy emancypacji i tożsamości społeczno-kulturowej osób głuchych;
E.1S.W5	aktualne problemy edukacji i rehabilitacji osób ze sprzężoną niepełnosprawnością słuchową oraz ich specyfikę; potrzeby rozwojowe i edukacyjne tych osób; pojęcia komunikacji werbalnej i pozawerbalnej, sprawności intelektualnej, rozwoju kompetencji życiowych; zagadnienia wychowania, edukacji, terapii, rehabilitacji i systemy kształcenia tych osób w Polsce i innych państwach;
E.1S.W6	diagnostykę surdopedagogiczną; procedury badań diagnostycznych i eksperymentalnych; przydatność metod diagnostycznych w ocenie specyfiki zaburzeń w rozwoju; pedagogiczne metody oceny funkcjonowania językowego, edukacyjnego, fizycznego, psychicznego i społecznego; diagnozę na użytek działań rehabilitacyjnych i edukacyjnych; ocenę skuteczności stosowanych metod wychowania, nauczania specjalnego i rehabilitacji;
E.1S.W7	Metody wspomagania oraz terapii dzieci, młodzieży i osób dorosłych z niepełnosprawnością słuchową; metody terapii w aspekcie historycznym i współczesnym; wybrane metody i programy wspomagania; metody wsparcia technicznego;
E.1S.W8	zagadnienia wczesnej interwencji, wczesnego wspomagania rozwoju i wczesnej edukacji dziecka z niepełnosprawnością słuchową – ukierunkowanie, oczekiwaną efektywność, uwarunkowania i ewaluację; wybrane metody diagnozy i programy stymulacji; zagadnienie wczesnej diagnostyki – metody, techniki, narzędzia; rolę zabawy, zasady współpracy z rodziną i specjalistami, rolę rodziny we wspomaganiu rozwoju dziecka, system wczesnego wspomagania rozwoju dziecka w Polsce i innych państwach;
E.1S.W9	zasady rehabilitacji i edukacji osób dorosłych z niepełnosprawnością słuchową, specyfikę ich funkcjonowania, potrzeby edukacyjne i rozwojowe, problematykę aktywizacji indywidualnej i społeczno-zawodowej, w tym rolę środowiska rodzinnego, instytucji i organizacji społecznych w aktywizacji i wspomaganiu, doradztwo społeczno-zawodowe, psychoterapię, terapię zajęciową, preorientację społeczno--zawodową, organizację edukacji, rehabilitacji i wsparcia społecznego w Polsce i innych państwach;
E.1S.W10	metody komunikacji wspomagającej i alternatywnej oraz oczekiwaną efektywność proponowanych działań; zasady diagnozy potrzeb i możliwości komunikacyjnych w zakresie wspomagającej i alternatywnej komunikacji; metodykę wprowadzania metody lub metod komunikacji wspomagającej i alternatywnej oraz pomoce techniczne w tym zakresie;
E.1S.W11	sytuację rodziny z dzieckiem oraz osobą dorosłą z niepełnosprawnością słuchową, w tym problemy akceptacji niepełnosprawności, utrudnienia życiowe, rolę wsparcia społecznego, wpływ zaburzeń słuchu na funkcjonowanie rodziny i relacje wewnątrzrodzinne; metody wspierania rodziny; sytuację rodziny osób dorosłych z niepełnosprawnością słuchową posiadających dziecko pełnosprawne lub z niepełnosprawnością słuchową; zagadnienie słyszących dzieci niesłyszących rodziców (CODA);
E.1S.W12	pedeutologię surdopedagogiczną; zagadnienia związane z pracą surdopedagoga – zadania, zakres działalności, wymagane kompetencje, predyspozycje, rolę surdopedagoga w relacjach z dziećmi, młodzieżą, osobami dorosłymi, ich rodzinami, specjalistami i społeczeństwem, zasady etyczne, utrudnienia w pracy;
E.1S.W13	. zasady wspierania rozwoju i uczenia się dzieci i uczniów z niepełnosprawnością słuchową w edukacji włączającej.
	Umiejętności Absolwent potrafi:

E.1S.U1	analizować medyczne podstawy edukacji i rehabilitacji osób z niepełnosprawnością słuchową; opisywać anatomię i fizjologię narządu słuchu, schorzenia narządu słuchu i wady słuchu oraz analizować elementy laryngologii, otolaryngologii i foniatryi;
E.1S.U2	analizować elementy surdopsychologii i określać jej miejsce w psychologii klinicznej, charakteryzować problematykę badań naukowych w zakresie surdopsychologii i ich zastosowania w diagnozie, rehabilitacji i profilaktyce, a także psychologiczne aspekty rozwoju oraz psychospołecznego funkcjonowania osób niesłyszących, słabosłyszących i ze sprzężoną niepełnosprawnością słuchową; stosować diagnostykę surdopsychologiczną; określać rolę surdopsychologii we wspomaganiu rehabilitacji, edukacji, socjalizacji i aktywizacji życiowej tych osób;
E.1S.U3	określać aktualne problemy surdopedagogiki; opisywać specyfikę rozwoju dzieci, młodzieży, osób dorosłych w kontekście potrzeb rozwojowych, edukacyjnych, prorozwojowego i psychopedagogicznego wsparcia, kompensację zmysłów, komunikację werbalną, pozawerbalną, sprawność intelektualną, rozwój kompetencji życiowych i kontaktów społecznych; analizować wspomaganie rozwoju, edukacji, terapii, rehabilitacji i socjalizacji; scharakteryzować systemy kształcenia tych osób w Polsce i innych państwach; wymienić problemy emancypacji i tożsamości społeczno-kulturowej osób głuchych;
E.1S.U4	analizować aktualne problemy edukacji i rehabilitacji osób ze sprzężoną niepełnosprawnością słuchową; opisywać specyfikę rozwoju osób z poszczególnymi rodzajami sprzężonej niepełnosprawności słuchowej; rozpoznać potrzeby rozwojowe i edukacyjne tych osób oraz opisać rozwój ich kompetencji życiowych i kontaktów społecznych, wychowanie, edukację, rehabilitację, terapię; scharakteryzować systemy kształcenia tych osób w Polsce i innych państwach;
E.1S.U5	stosować diagnostykę surdopedagogiczną; określać i analizować procedury badań diagnostycznych i eksperymentalnych oraz analizować przydatność metod diagnostycznych w ocenie specyfiki zaburzeń w rozwoju; stosować pedagogiczne metody oceny funkcjonowania edukacyjnego, fizycznego, psychicznego i społecznego; przeprowadzać diagnozę na użytek działań rehabilitacyjnych i edukacyjnych; oceniać skuteczność stosowanych metod wychowania, nauczania specjalnego i rehabilitacji;
E.1S.U6	opisać i zinterpretować wyniki diagnozy audiologicznej, opisać cele protezowania narządu słuchu oraz działanie i zastosowanie protez słuchowych;
E.1S.U7	stosować metody wspomaganie oraz terapii dzieci, młodzieży i osób dorosłych z niepełnosprawnością słuchową; opisywać rodzaje oraz charakteryzować metody terapii w aspekcie historycznym i współczesnym; stosować wybrane metody i programy terapii słuchu; identyfikować wsparcie techniczne;
E.1S.U8	scharakteryzować wczesną interwencję i wczesne wspomaganie rozwoju dziecka z niepełnosprawnością słuchową, ich ukierunkowanie, oczekiwaną efektywność oraz uwarunkowania; stosować wczesną diagnostykę – metody, techniki i narzędzia; wykorzystywać wybrane programy diagnozy możliwości rozwojowych i wczesnego wspomaganie rozwoju dzieci z dysfunkcją słuchu; opisywać system wczesnego wspomaganie rozwoju w Polsce i innych państwach;
E.1S.U9	planować rehabilitację i edukację osób dorosłych z niepełnosprawnością słuchową, analizować specyfikę ich funkcjonowania, potrzeby edukacyjne i rozwojowe oraz planować aktywizację indywidualną i społeczno-zawodową, w tym określać rolę środowiska rodzinnego, instytucji, organizacji społecznych w aktywizacji i wspomaganiu, doradztwa społeczno-zawodowego, psychoterapii, terapii zajęciowej, preorientacji społeczno-zawodowej; analizować organizację edukacji, rehabilitacji i wsparcia społecznego w Polsce i innych państwach;
E.1S.U10	opisywać elementy lingwistyki edukacyjnej i psycholingwistyki rozwojowej oraz zastosowanie wyników badań naukowych nad rozwojem mowy i nabywaniem języka przez dziecko (przyswajaniem i uczeniem się) w programach profilaktyki zaburzeń rozwoju językowego i wychowania językowego dzieci z dysfunkcją słuchową;

	przeanalizować lingwistyczne podstawy wychowania językowego dzieci z ograniczeniami słyszenia dźwięków mowy (afonemią i dysfonemią); opisywać zasady, metody i wybrane programy wychowania językowego dziecka z dysfunkcją słuchową; opisywać zasady i metody programowania języka;
E.1S.U11	stosować wspomagające i alternatywne metody komunikacji; opisywać wybrane metody komunikacji wspomagającej i alternatywnej oraz oczekiwaną efektywność proponowanych działań; przeprowadzać diagnozę potrzeb i możliwości komunikacyjnych w zakresie wspomagającej i alternatywnej komunikacji; stosować metodykę wprowadzania metody lub metod komunikacji wspomagającej i alternatywnej oraz pomoce techniczne;
E.1S.U12	analizować sytuację rodziny z dzieckiem oraz osobą dorosłą z niepełnosprawnością słuchową; określać problemy akceptacji niepełnosprawności, utrudnienia życiowe i wsparcie społeczne; oceniać wpływ zaburzeń słuchu na funkcjonowanie rodziny; analizować relacje wewnątrzrodzinne; stosować metody wspierania rodziny; analizować sytuację rodziny osób dorosłych z niepełnosprawnością słuchową posiadających dziecko pełnosprawne lub z niepełnosprawnością słuchową; opisać zagadnienie dorosłych dzieci słyszących niesłyszących rodziców (CODA);
E.1S.U13	analizować pedeutologię surdopedagogiczną; przedstawiać rolę surdopedagoga w relacjach z dziećmi, młodzieżą, osobami dorosłymi, ich rodzinami, specjalistami i społeczeństwem; stosować zasady etyczne; oceniać efektywność działalności zawodowej; analizować utrudnienia w pracy surdopedagogów.
	Kompetencje społeczne Absolwent jest gotów do:
E.1S.K1	autorefleksji nad własnym rozwojem zawodowym;
E.1S.K2	wykorzystania zdobytej wiedzy do analizy zdarzeń pedagogicznych
E.2S. Przygotowanie dydaktyczno-metodyczne	
	Wiedza Absolwent zna i rozumie:
E.2S.W1.	metodykę nauczania w edukacji przedszkolnej i wczesnoszkolnej dzieci i uczniów z niepełnosprawnością słuchową lub sprzężoną niepełnosprawnością słuchową; organizację i specyfikę kształcenia dzieci i uczniów; podstawę programową wychowania przedszkolnego oraz podstawę programową kształcenia ogólnego w szkole podstawowej (klasy I–III) oraz ich adaptację i realizację w stosunku do dziecka i ucznia niesłyszącego; komunikację językową i manualną w nauczaniu; potrzebę organizowania przestrzeni przedszkolnej i szkolnej oraz optymalnego stanowiska pracy, doboru pomocy dydaktycznych i środków technicznych, znaczenie współpracy z rodziną, nauczycielami i specjalistami;
E.2S.W2.	zasady rehabilitacji resztek słuchowych – wybrane metody i programy rehabilitacji; metodykę rehabilitacji słuchu i możliwości oceny uzyskanych wyników; cele wychowania słuchowego; różnice między wychowaniem słuchowym a wychowaniem językowym;
E.2S.W3.	podstawy metodyki wychowania językowego i nauczania języka fonicznego; metody rozwijania wielozmysłowej percepcji sygnałów mowy; metody wizualizacji ciągu mowy i rozwijanie umiejętności słuchania wizualnego i mówienia wspomaganego; metodę fonogestowej wizualizacji mowy (<i>Cued Speech</i>); metody wczesnego nauczania czytania i stosowania technik szybkiego pisania (<i>speech to text</i>); metody programowania języka; programy wychowania językowego i nauczania języka polskiego; metody rozwijania sprawności językowych;
E.2S.W4.	zasady dobierania metod komunikowania się i metod wychowania językowego do specjalnych potrzeb dzieci i uczniów z dysfunkcjami słuchu;
E.2S.W5.	podstawy języka migowego; system językowo-migowy (SJM) w kontekście polskiego języka migowego (PJM); daktylografię i ideografię (minimum 200 znaków, obejmujących pojęcia związane z nauczaniem i uczeniem się, przedszkolem, szkołą lub placówką systemu oświaty, opieką i wychowaniem);

E.2S.W6.	zasady pracy opiekuńczo-wychowawczej w przedszkolu, szkole i placówce systemu oświaty, jej formy, zakresy zadań pracowników, metody organizacji aktywności w placówce i poza nią.
	Umiejętności Absolwent potrafi:
E.2S.U1	analizować metodykę nauczania w edukacji przedszkolnej i wczesnoszkolnej dzieci i uczniów z niepełnosprawnością słuchową lub sprzężoną niepełnosprawnością słuchową; określać organizację i specyfikę kształcenia dzieci i uczniów z dysfunkcją słuchu; analizować podstawę programową wychowania przedszkolnego oraz podstawę programową kształcenia ogólnego w szkole podstawowej (klasy I–III), a także dokonywać ich adaptacji i realizacji w stosunku do dziecka i ucznia niesłyszącego; stosować komunikację językową i manualną w nauczaniu; organizować przestrzeń przedszkolną i szkolną oraz optymalne stanowiska pracy; dobrać pomoce dydaktyczne i środki techniczne; współpracować z rodziną lub opiekunami dziecka i ucznia, nauczycielami i specjalistami;
E.2S.U2	analizować przebieg rehabilitacji resztek słuchowych; stosować wybrane metody i programy rehabilitacji; określać cele wychowania słuchowego; analizować metodykę rehabilitacji słuchu; definiować różnicę między wychowaniem słuchowym a wychowaniem językowym;
E.2S.U3	stosować metody wychowania językowego i nauczania języka fonicznego; metody rozwijania wielozmysłowej percepcji sygnałów mowy; metody wizualizacji ciągu mowy i rozwijania umiejętności słuchania wizualnego i mówienia wspomaganego; metodę fonogestowej wizualizacji mowy (<i>Cued Speech</i>); metody wczesnego nauczania czytania i stosowania technik szybkiego pisania (<i>speech to text</i>); metody programowania języka; programy wychowania językowego i nauczania języka polskiego; metody rozwijania sprawności językowych;
E.2S.U4	dobierać metody komunikowania się i wychowania językowego do specjalnych potrzeb dzieci i uczniów z dysfunkcjami słuchu;
E.2S.U5	stosować strategie, metody i formy wspierania nauczycieli pracujących z dziećmi i uczniami z niepełnosprawnością słuchową w edukacji włączającej;
E.2S.U6	stosować podstawy języka migowego oraz odróżniać system językowo-migowy (SJM) od polskiego języka migowego (PJM); używać daktylografii i ideografii (minimum 200 znaków, obejmujących pojęcia związane z nauczaniem i uczeniem się, przedszkolem, szkołą lub placówką systemu oświaty, opieką i wychowaniem);
E.2S.U7	analizować pracę opiekuńczo-wychowawczą w przedszkolu, szkole lub placówce systemu oświaty oraz stosować formy, zasady, metody organizacji aktywności w przedszkolu, szkole lub placówce systemu oświaty i poza nimi; określić zakres zadań pracowników.
	Kompetencje społeczne Absolwent jest gotów do:
E.2S.K1.	okazywania empatii dzieciom i uczniom potrzebującym wsparcia i pomocy;
E.2S.K2.	profesjonalnego rozwiązywania konfliktów w klasie szkolnej i grupie wychowawczej;
E.2S.K3.	samodzielnego pogłębiania wiedzy pedagogicznej;
E.2S.K4	współpracy z nauczycielami i specjalistami w celu doskonalenia swojego warsztatu pracy.
E.3S. Praktyki zawodowe	
	Wiedza Absolwent zna i rozumie:
E.3S.W1	zadania charakterystyczne dla przedszkola, szkoły lub placówki systemu oświaty oraz środowisko, w jakim one działają;
E.3S.W2	organizację, statut i plan pracy przedszkola, szkoły lub placówki systemu oświaty oraz program wychowawczo-profilaktyczny;
E.3S.W3	zasady zapewniania bezpieczeństwa dzieciom w przedszkolu, uczniom w szkole lub placówce systemu oświaty i poza nimi.

	Umiejętności Absolwent potrafi:
E.3S.U1	wyciągać wnioski z obserwacji pracy nauczycieli, ich interakcji z dziećmi i uczniami oraz sposobu, w jaki planują i przeprowadzają zajęcia dydaktyczne, wychowawcze i opiekuńcze;
E.3S.U2	wyciągać wnioski z obserwacji sposobu integracji działań opiekuńczo-wychowawczych i dydaktycznych przez nauczycieli;
E.3S.U3	wyciągać wnioski z bezpośredniej obserwacji pozalekcyjnych działań opiekuńczo-wychowawczych nauczycieli, w tym podczas dyżurów na przerwach międzylekcyjnych i zorganizowanych wyjść grup uczniowskich;
E.3S.U4	zaplanować i przeprowadzić zajęcia pod nadzorem opiekuna praktyk zawodowych
E.3S.U5	analizować, przy pomocy opiekuna praktyk zawodowych oraz nauczycieli akademickich prowadzących zajęcia w zakresie przygotowania psychologiczno--pedagogicznego, sytuacje i zdarzenia pedagogiczne zaobserwowane lub doświadczone w czasie praktyk.
	Kompetencje społeczne Absolwent jest gotów do:
E.3S.K1	skutecznego współdziałania z opiekunem praktyk zawodowych oraz z nauczycielami w celu poszerzania swojej wiedzy.

III. OPIS ZAJĘĆ, UWZGLĘDNIAJĄCY PRZYPISANE DO POSZCZEGÓLNYCH ZAJĘĆ EFEKTY UCZENIA SIĘ I TREŚCI PROGRAMOWE

3.1. Dydaktyka specjalna i diagnostyka w pedagogice specjalnej

DYDAKTYKA SPECJALNA	
EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Odniesienie do efektów kierunkowych i ze standardów (symbol efektu)	Wiedza
C.5.W1.	Zna i rozumie dydaktykę specjalną jako naukę teoretyczną i empiryczną, klasyfikację dydaktyki specjalnej na dydaktyki szczegółowe, dydaktykę specjalną w kontekście porównawczym i interdyscyplinarnym;
C.5.W2.	Zna i rozumie koncepcje i systemy dydaktyczne kształcenia specjalnego;
C.5.W3.	Zna i rozumie organizację procesu kształcenia uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi: zasady, metody, proces kształcenia w aspekcie trudności związanych ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi uczniów z różnymi zaburzeniami w rozwoju, zasady ewaluacji i efektywność podejmowanych działań edukacyjnych.
Umiejętności	
C.5.U1.	Potrafi projektować zajęcia edukacyjne, generować niestandardowe rozwiązania konkretnych problemów z zakresu dydaktyki specjalnej; .
C.5.U2.	Potrafi indywidualizować zadania, dostosowywać metody i treści do potrzeb uczniów, zwiększać umiejętności poznawcze, kompetencje społeczne i integrację rówieśniczą;
C.5.U3.	Potrafi pracować w zespole, pełnić różne role, podejmować i wyznaczać zadania, planować i organizować realizację złożonych działań pedagogicznych
Kompetencje społeczne	
C.5.K1.	Jest gotów do odpowiedzialnego pełnienia roli zawodowej związanej z działalnością dydaktyczną;
C.5.K2.	Jest gotów do wykazywania cech refleksyjnego praktyka, świadomego znaczenia profesjonalizmu w pracy zawodowej;
C.5.K3.	Jest gotów do samodoskonalenia.
TREŚCI PROGRAMOWE	
<ul style="list-style-type: none"> - Dydaktyka specjalna jako nauka teoretyczna i empiryczna. Podział dydaktyki specjalnej na dydaktyki szczegółowe. - Dydaktyka specjalna w kontekście porównawczym i interdyscyplinarnym. - Koncepcje i systemy dydaktyczne kształcenia specjalnego. - Wzorce edukacyjne w odniesieniu do grupy osób ze zróżnicowanymi potrzebami edukacyjnymi, a dydaktyka specjalna. - Zasady, metody, proces kształcenia w aspekcie trudności związanych ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi uczniów z różnymi zaburzeniami w rozwoju (niepełnosprawność ruchowa, intelektualna, słuchu, wzroku, całościowe zaburzenia w rozwoju, zaburzenia sprzężone, 	

zaburzenia dynamiki procesów nerwowych, choroba przewlekła, niedostosowanie społeczne i inne).

- Miejsce i rola dydaktyki specjalnej w szkolnictwie ogólnodostępnym.
- Wybrane metody wspomagające proces kształcenia i wychowania uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi: gry dydaktyczne; rozrywki umysłowe; gry interakcyjne rozwijające kompetencje społeczne, wspomagające zdolności poznawcze, rozwijające sprawność motoryczną i sensoryczną; metody aktywizujące do rozwiązywania problemów w twórczy sposób, do efektywnego współdziałania w zespole, do rozwoju sprawności umysłowych i osobistych zainteresowań; metoda baśniowych spotkań; metody i techniki oddziaływania instrumentalnego – „Szkoła super”, praktyka pozytywna, autokorekcja, hiperkorekcja, modelowanie; techniki Freineta; metoda projektów; mapy myśli; metody rozwijające umiejętność uczenia się; metody relaksacyjne – trening wizualizacji; metody rozwijające kreatywność.

DIAGNOSTYKA W PEDAGOGICE SPECJALNEJ

EFEKTY UCZENIA SIĘ

Odniesienie do efektów kierunkowych i ze standardów (symbol efektu)	Wiedza
C.6.W1.	Zna i rozumie podstawy, cele, założenia, obszary i cechy diagnozy;
C.6.W2.	Zna i rozumie procedury badań diagnostycznych i eksperymentalnych w pedagogice specjalnej – analizy jakościowe i ilościowe;
C.6.W3.	Zna i rozumie przydatność metod diagnostycznych w ocenie specyfiki zaburzeń w rozwoju;
C.6.W4.	Zna i rozumie wybrane metody oceny funkcjonowania edukacyjnego, fizycznego, psychicznego i społecznego osób z niepełnosprawnościami i niedostosowanych społecznie;
C.6.W5.	Zna i rozumie ocenę skuteczności stosowanych metod wychowania, nauczania specjalnego, rehabilitacji i resocjalizacji oraz socjoterapii;
C.6.W6.	Zna i rozumie rolę i miejsce diagnostyki opiekuńczo-wychowawczej, rehabilitacyjnej, resocjalizacyjnej i socjoterapeutycznej w pracy różnych instytucji.
Umiejętności	
C.6.U1.	Potrafi analizować dokumenty i wytwory ucznia pod kątem określenia jego możliwości i specjalnych potrzeb edukacyjnych;
C.6.U2.	Potrafi interpretować wyniki diagnozy pedagogicznej;
C.6.U3.	Potrafi konstruować proste narzędzia do diagnozy pedagogicznej;
C.6.U4.	Potrafi planować ewaluacje procesu edukacyjno-terapeutycznego uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi.
Kompetencje społeczne	
C.6.K1.	Jest gotów do przyjęcia odpowiedzialności za podejmowane decyzje związane z organizacją procesu diagnostycznego.
C.6.K2.	Jest przygotowany do współpracy z nauczycielami, specjalistami, rodzicami lub opiekunami, dziećmi i uczniami w poszukiwaniu przyczyn trudności;
C.6.K3.	Dzieli się wiedzą z nauczycielami prowadzącymi zajęcia z dzieckiem lub uczniem i jego rodzicami lub opiekunami na rzecz zapewniania mu optymalnych warunków rozwoju w środowisku włączającym.

TREŚCI PROGRAMOWE

- Podstawy diagnostyki w pedagogice specjalnej – analiza historyczna.
- Cele, założenia i obszary diagnozy.
- Cechy diagnozy w pedagogice specjalnej.
- Diagnoza rozwojowa i funkcjonalna, ICF. Diagnoza nozologiczna wg klasyfikacji ICD, DSM.
- Procedury badań diagnostycznych i eksperymentalnych w pedagogice specjalnej – analizy jakościowe i ilościowe.
- Rola i miejsce diagnostyki opiekuńczo-wychowawczej, rehabilitacyjnej, resocjalizacyjnej i socjoterapeutycznej w pracy różnych placówek i instytucji.
- Orzecznictwo psychopedagogiczne a orzekanie o niepełnosprawności i stopniu niepełnosprawności.
- Pedagogiczne metody oceny funkcjonowania edukacyjnego, fizycznego, psychicznego i społecznego osób ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi
- Modele podejmowanych działań przez zespoły specjalistów i modele działania diagnostów.
- Modele diagnozowania w pedagogice (Ziemski, Kępiński, Obuchowska, Marcinkowska, modele diagnozy dydaktycznej, wychowawczej i środowiskowej, ujęcie strukturalno-dynamiczne, i in.)
- Wyznaczniki metodyki diagnozy
- Diagnoza w planowaniu procesu rehabilitacji wychowanka: obszary, w których mogą występować przyczyny utrudniające funkcjonowanie osoby w różnych obszarach jej życia. Diagnoza na użytek działań resocjalizacyjnych.
- Rozpoznawanie błędów wychowawczych i ich wpływu na funkcjonowanie osoby.
- Ocena skuteczności stosowanych metod wychowania, nauczania specjalnego, rehabilitacji i resocjalizacji oraz socjoterapii - ewaluacja i efektywność w kształceniu specjalnym.
- Uwarunkowania kontaktu diagnostycznego
- Metody, techniki i narzędzia diagnozy pedagogicznej - ocena funkcjonowania edukacyjnego, fizycznego, psychicznego i społecznego osób z niepełnosprawnością i niedostosowanych społecznie.
- Planowanie i konstrukcja narzędzi diagnozy w pedagogice specjalnej.
- Diagnoza pedagogiczna w polskim prawie oświatowym – zadania nauczycieli i specjalistów, zasady sporządzania opinii, zawartość wielospecjalistycznej oceny poziomu funkcjonowania ucznia.
- Analiza dokumentów i wytworów pod kątem określania specjalnych potrzeb edukacyjnych.
- Postępowanie etyczne w procesie diagnozowania pedagogicznego
- Ewaluacja edukacyjna

3.2. Praktyki zawodowe

PRAKTYKA ASYSTENCKA	
EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Odniesienie do efektów kierunkowych i ze standardów (symbol efektu)	Wiedza
C.7.W1.	Zna i rozumie specyfikę przedszkola, szkoły lub placówki oświatowej, w której jest realizowana praktyka, w szczególności działania edukacyjne, terapeutyczne i opiekuńczo-wychowawcze, organizację pracy, zakresy zadań pracowników, uczestników procesów pedagogicznych oraz rodzaj prowadzonej dokumentacji;
C.7.W2.	Zna i rozumie zasady zapewniania bezpieczeństwa uczniom w szkole i poza nią.
C.7.W3.	Zna i rozumie specyfikę edukacji i terapii osób ze spektrum autyzmu

Umiejętności	
C.7.U1.	Potrafi zaobserwować funkcjonowanie ucznia ze spektrum autyzmu i nauczyciela w szkole;
C.7.U2.	Potrafi dokonać analizy i interpretacji zaobserwowanych albo doświadczonych sytuacji i zdarzeń pedagogicznych.
Kompetencje społeczne	
C.7.K1.	Jest gotów do skutecznego współdziałania z opiekunem praktyk zawodowych oraz z innymi nauczycielami, w celu poszerzania swojej wiedzy.
TREŚCI PROGRAMOWE	
<p>Celem praktyki jest:</p> <ul style="list-style-type: none"> - zapoznanie się ze specyfiką warsztatu pracy nauczyciela-/pedagoga specjalnego pracującego w placówce, w której student realizuje praktyki, - poznanie zasad organizacyjnych placówki, - obserwacja dzieci podczas różnych aktywności, - obserwacja oraz asystentura podczas zajęć edukacyjnych i terapeutycznych, - poznanie różnych form i metod pracy. - prowadzenie zajęć edukacyjnych w grupach zróżnicowanych. <p>Ponadto celem praktyki jest konfrontowanie nabywanej wiedzy psychologiczno-pedagogicznej z rzeczywistością pedagogiczną w działaniu praktycznym oraz kształtowanie postaw i cech osobowych niezbędnych w pracy pedagoga specjalnego. Istotnym celem jest weryfikacja przez studenta jego zainteresowań pedagogiczno-terapeutycznych i motywacji do pracy z osobami ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi.</p>	

3.3. Edukacja i terapia osób z zaburzeniami słuchu (E.S.)

3.3.1. Przygotowanie merytoryczne

SURDOPEDAGOGIKA	
EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Odniesienie do efektów kierunkowych i ze standardów (symbol efektu)	Wiedza
E.1.S.W4. E.1S. W7. E.1.S.W12	Słuchacz: ma elementarną, uporządkowaną wiedzę na temat współczesnego interdyscyplinarnego charakteru surdopedagogiki i jej związku z innymi naukami;
	ma wiedzę o metodach wspomagania oraz terapii dzieci, młodzieży i osób dorosłych z niepełnosprawnością słuchową; metody terapii w aspekcie historycznym i współczesnym; wybrane metody i programy wspomagania
	ma wiedzę o specjalnych potrzebach osób z wadą słuchu w zakresie wychowania, wspomagania rozwoju, edukacji, terapii, rehabilitacji i socjalizacji
	ma wiedzę o współczesnych systemach rehabilitacji kształcenia i wychowania osób z wadą słuchu w Polsce i w innych państwach

		ma wiedzę na temat pracy surdopedagoga – zadania, zakres działalności, wymagane kompetencje i predyspozycje, rolę surdopedagoga w relacjach z dziećmi, młodzieżą, dorosłymi, ich rodzinami, specjalistami i społeczeństwem, zasady etyczne, utrudnienia w pracy
Umiejętności		
		potrafi określać aktualne problemy surdopedagogiki w kontekście potrzeb rozwojowych, edukacyjnych dziecka z wadą słuchu; scharakteryzować systemy kształcenia osób z wadą słuchu w Polsce i innych państwach; wymienić problemy emancypacji i tożsamości społeczno-kulturowej osób głuchych
		potrafi oceniać skuteczność stosowanych metod wychowania, nauczania specjalnego i rehabilitacji
		potrafi przedstawić role surdopedagoga w relacjach z dziećmi, młodzieżą i dorosłymi z wadą słuchu; analizować utrudnienia w pracy surdopedagogów
Kompetencje społeczne		
	E.1S.K1	Słuchacz jest gotów do autorefleksji nad rozwojem zawodowym
	E.1S.K2	Wykorzystania zdobytej wiedzy do analizy zdarzeń pedagogicznych
TREŚCI PROGRAMOWE		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Miejsce surdopedagogiki w naukach humanistycznych, interdyscyplinarny charakter surdopedagogiki 2. Pedagogiczne i społeczne klasyfikacje osób z wadą słuchu, terminologia obowiązująca w surdopedagogice 3. Społeczne funkcjonowanie osób słabosłyszących i niesłyszących/Głuchych 4. Problemy, dylematy tożsamości osobowej i społecznej osób Głuchych 5. Tożsamość kulturowa osób Głuchych 6. System opieki, kształcenia i poradnictwa dla osób z wadą słuchu: instytucje oświatowe, medyczne, organizacje społeczne 7. Cele kształcenia i wychowania obowiązujące w surdopedagogice 8. Zasady surdopedagogiki 9. Metody rehabilitacji słuchu i mowy stosowane w surdopedagogice 10. Alternatywne metody komunikacji językowej osób głuchych: (PJM, SJM) 		

Podstawy nauki o języku z fonetyką		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Odniesienie do efektów kierunkowych i ze standardów (symbol efektu)	Wiedza	
• E.1S.W12	Słuchacz zna i rozumie fonetykę języka polskiego: umie przeprowadzić różne klasyfikacje głosek języka polskiego podstawowe wiadomości z zakresu cech języka, funkcji języka i wypowiedzi, nauki o języku: metodologie, pojęcia sposoby i zasady zapisu artykulacji wadliwej przy użyciu międzynarodowego alfabetu fonetycznego	

		strukturę systemu językowego: podsystemu fonologicznego, morfologicznego, składniowego
		strukturę aktu komunikacji oraz typy aktów mowy
		elementarną, uporządkowaną wiedzę na temat zróżnicowania współczesnej polszczyzny
Umiejętności		
	E.1S.U12	Sluchacz potrafi przeprowadzić analizę morfologiczną oraz analizę słowotwórczą form językowych
		różnicować głoski języka polskiego i dobierać pary opozycyjne
		dokonać transkrypcji fonetycznej tekstu
		przeprowadzić analizę składniową: zdanie pojedyncze i złożone. Określić części zdania, schematy zdaniowe i ich typy
		przeprowadzić analizę struktury semantycznej słownictwa
		doskonalić umiejętność posługiwania się językiem polski
Kompetencje społeczne		
	E.1S.K3	Sluchacz jest gotów do: okazywania szacunku wobec kultury języka polskiego
		prezentowania właściwej postawy wobec języka ojczystego
		przyjęcia odpowiedzialności za podejmowane decyzje, prowadzone działania i ich skutki
TREŚCI PROGRAMOWE		
<ol style="list-style-type: none"> Definicja języka. Język naturalny. Język a mówienie. Cechy języka. Język jako system znaków konwencjonalnych. Funkcje języka. Typy i funkcje wypowiedzi. Akt komunikacji. Pragmatyka. Typy aktów mowy. Struktura systemu językowego: podsystem fonologiczny, morfologiczny, składniowy. Słowotwórstwo. Typy procesu słowotwórczego derywacja i jej rodzaje. Kategorie słowotwórcze rzeczowników, czasowników, przymiotników i przysłówków. Składnia. Zdanie. Rodzaje zdań: zdanie pojedyncze i złożone. Części zdania. Schematy zdaniowe i ich typy. Definicja morfemu. Typy morfemów i ich klasyfikacje. Rola fleksji i słowotwórstwa Działy fonetyki i fonologii i ich przedmiot, definicje głoski i fonemu Klasyfikacja głosek polskich Charakterystyka samogłosek i spółgłosek Zasady zapisu fonetycznego Różnice w pisowni i wymowie. Fonetyka międzywyrazowa. Zasady wymowy polskiej. Geminaty. Wygłos. 		

AUDIOLOGIA I TECHNICZNE ŚRODKI WSPOMAGAJĄCE SŁYSZENIE

EFEKTY UCZENIA SIĘ

Odniesienie do efektów kierunkowych i ze standardów (symbol efektu)

Wiedza

E.1S.W1 E.1S.W6	Słuchacz zna i rozumie związek surdopedagogiki z naukami medycznymi (laryngologią, otolaryngologią i foniatrią); a także elementy audioprotetyki, audiometrii
	zna i rozumie medyczne postawy edukacji i rehabilitacji osób z niepełnosprawnością słuchową; anatomię i fizjologię narządu słuchu; przyczyny rodzaje i stopnie uszkodzenia narządu słuchu
	ma wiedzę na temat działania i zastosowania protez słuchowych
	Zna procedury badań audiologicznych; przydatność metod diagnostycznych w ocenie specyfiki zaburzeń rozwojowych

Umiejętności

E.1S.U1 E.1S.U6	potrafi analizować medyczne podstawy edukacji i rehabilitacji osób z niepełnosprawnością słuchową
	opisywać anatomię i fizjologię narządu słuchu, schorzenia narządu słuchu i wady słuchu
	potrafi analizować elementy laryngologii, otolaryngologii i foniatrii
	Opisać i zinterpretować wyniki diagnozy audiologicznej, opisać cele, protezowanie narządu słuchu oraz działanie i zastosowanie protez słuchowych

Kompetencje społeczne

E.1S.K1 E.1S.K2	dokonyuje krytycznej oceny wiedzy i umiejętności własnych oraz innych specjalistów,
	potrafi współpracować ze specjalistami z zespołu diagnostyczno-rehabilitacyjnego
	rozumie potrzebę podnoszenia swoich kwalifikacji w zakresie metod diagnozy i terapii dziecka z wadą słuchu

TREŚCI PROGRAMOWE

1. Audiologia i jej subdyscypliny
2. Anatomia, fizjologia i higiena narządu słuchu
3. Charakterystyka uszkodzeń narządu słuchu ze względu na miejsce, czas i stopień uszkodzenia narządu słuchu
4. Przyczyny uszkodzenia narządu słuchu.
5. Grupa wysokiego ryzyka dla wady słuchu
6. Diagnoza wady słuchu - badania przesiewowe, badania orientacyjne i behawioralne obiektywne metody badania słuchu
7. Badanie szeptem i mową
8. Badanie audiometryczne – konstruowanie i analiza wykresu krzywych słyszenia
9. Nowoczesne możliwości protezowania osób z wadą słuchu
10. Budowa, rodzaje i zasady dopasowywania aparatów słuchowych, systemów implantów ślimakowych, implantów pniowych i in.
11. Indywidualna i stacjonarna aparatura wspomagające słyszenie osób z wadą słuchu

SURDOLOGOPEDIA Z ORTOFONIA

EFEKTY UCZENIA SIĘ

Odniesienie do efektów kierunkowych i ze standardów (symbol efektu)	Wiedza
---	---------------

E.1S.W3. E.1S.W6.	Słuchacz ma podstawową wiedzę na temat diagnozy surdologopedycznej oraz stosowanych narzędzi badawczych.
E.1S.W8.	Słuchacz zna podstawowe koncepcje dotyczące wczesnej wielospecjalistycznej diagnozy, w tym diagnozy surdologopedycznej, i wczesnego wspomaganie rozwoju dziecka z wadą słuchu.
E.1S.W3. E.2S.W3.	Słuchacz ma podstawową, uporządkowaną wiedzę o zaburzeniach mowy spowodowanych dysfonemią umiarkowaną, znaczną oraz afonemią oraz o zaburzenia emisji głosu występujących u osób z wadą słuchu.
E.1S.W3.	Słuchacz zna specyfikę rozwoju językowego dziecka w płaszczyznach: fonologicznej, leksykalnej, składniowej i semantycznej dziecka/ucznia z wadą słuchu.
E.2S.W2. E.2S.W3.	Słuchacz ma podstawową wiedzę z zakresu metodyki wychowania językowego i nauczania języka fonicznego.
E.2S.W4.	Słuchacz zna zasady doboru metod terapii surdologopedycznej do specjalnych potrzeb dzieci i uczniów z dysfunkcjami słuchu.
Umiejętności	
E.1S.U5.	Słuchacz zna metody diagnozy posiada elementarne umiejętności badawcze w zakresie diagnozy surdologopedycznej.
	Słuchacz posiada umiejętność przygotowania oraz przeprowadzenia analizy prezentacji metod wykorzystywanych we wspomaganie rozwoju rehabilitacji oraz rehabilitacji dziecka z wadą słuchu z przykładowymi ćwiczeniami do zajęć.
	Słuchacz potrafi przygotować w oparciu o diagnozę wstępną plan oraz opracować scenariusz zajęć surdologopedycznych dla dziecka z wadą słuchu i przeprowadzić takie zajęcia.
E.1S.U7.	Słuchacz potrafi właściwie dobrać, zmodyfikować oraz opracować i wykonać pomoce do zajęć surdologopedycznych z dzieckiem z wadą słuchu adekwatnie do wybranej metody.
E.2S.U2. E.2S.U3.	Słuchacz potrafi rozpoznać cechy głoski realizowanej wadliwie i zastosować odpowiednie metody terapii surdologopedycznej. Słuchacz zna techniki pracy nad usprawnianiem płaszczyzny suprasegmentalnej mowy u dzieci/uczniów z wadą słuchu.
Kompetencje społeczne	
E.1S.K2.	Słuchacz potrafi wykorzystać zdobytą wiedzę do analizy zdarzeń związanych z rozwojem mowy dziecka z wadą słuchu.
E.2S.K4.	Słuchacz doskonali swój warsztat pracy.
TREŚCI PROGRAMOWE	
<ol style="list-style-type: none"> 1. Podstawowe zagadnienia surdologopedii (terminologia, głębokość uszkodzenia słuchu a możliwości percepcji bodźców akustycznych). 2. Rozwój mowy dziecka/ucznia z wadą słuchu. 3. Metody diagnozowania w surdologopedii. 	

4. Wychowanie słuchowe i trening słuchowy w terapii surdologopedycznej.
5. Wybrane metody terapii surdologopedycznej dzieci/uczniów z wadą słuchu.
6. Programowanie jednostki metodycznej w praktyce surdologopedycznej.

PSYCHOFIZYCZNY ROZWÓJ DZIECI Z ZABURZENIAMI SŁUCHU	
EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Odniesienie do efektów kierunkowych i ze standardów (symbol efektu)	Wiedza
E.1S.W2	Słuchacz zna i rozumie miejsce surdopsychologii w systemie nauk oraz usystematyzowaną terminologię stosowaną w ich zakresie wymienić etapy oraz wskazać na specyfikę rozwoju psychospołecznego dzieci z wadą słuchu (niesłyszących i słabosłyszących oraz ze sprzężoną niepełnosprawnością słuchową)
	proces prawidłowego i zaburzonego rozwoju dziecka z wadą słuchu (w aspekcie biologicznym, psychologicznym i społecznym)
	czynniki określające rolę rodziny oraz środowiska społecznego w rozwoju i funkcjonowaniu dziecka z wadą słuchu
	podstawowe metody diagnozy psychologicznej dziecka z wadą słuchu
	potrafi wykorzystać posiadaną wiedzę dla określenia i zdiagnozowania wpływu wady słuchu na specyfikę rozwoju dziecka; potrafi wykorzystać wyniki badań psychologicznych w procesie rehabilitacji dzieci z wadą słuchu
Umiejętności	
E.1S.U2	Słuchacz potrafi posługiwać się terminologią z obszaru surdopsychologii; wykorzystać posiadaną wiedzę dla określenia i zdiagnozowania wpływu wady słuchu na specyfikę rozwoju dziecka
	wykorzystać wyniki badań psychologicznych w procesie rehabilitacji i socjalizacji dzieci z wadą słuchu
	przygotować psychologiczne podstawy programu wspierającego rozwój dziecka z wadą słuchu z uwzględnieniem sytuacji rodzinnej i środowiskowej
	komunikować się ze specjalistami i osobami spoza środowiska pedagogicznego z uwzględnieniem obowiązujących norm językowych, przy pomocy różnych technik i kanałów komunikacyjnych
Kompetencje społeczne	
E.2S.K3 E.2S.K4 E.2S.K1	Słuchacz jest gotów do przyjęcia odpowiedzialności za podejmowane decyzje, prowadzone działania i ich skutki, a także ujawnia gotowość współpracy z innymi specjalistami we wspomaganie rozwoju i rehabilitacji dziecka z wadą słuchu
	wykazania wrażliwości wobec indywidualnych potrzeb dziecka z wadą słuchu oraz jego rodziny

TREŚCI PROGRAMOWE

1. 1. Surdopsychologia jako subdyscyplina psychologii klinicznej
2. Rozwój poznawczy, emocjonalny oraz społeczny dzieci słabosłyszących i niesłyszących oraz ze sprzężoną niepełnosprawnością słuchową
3. Metody badań psychologicznych dzieci z uszkodzonym narządem słuchu (diagnostyka surdopsychologiczna)
4. Procesy poznawcze a deprywacyjny wpływ głuchoty
5. Kształtowanie się osobowości dziecka z uszkodzonym słuchem
6. Rozwój społeczny dzieci z uszkodzonym słuchem
7. Rozwój emocjonalny dzieci z uszkodzonym słuchem
8. Funkcjonowanie dziecka z uszkodzonym słuchem w rodzinie (słyszących i niesłyszących rodziców)
9. Metody psychologiczne; analiza wyników badań, praktyczne zastosowania
10. Surdopsychologia we wspomaganie, rehabilitacji, edukacji, socjalizacji dzieci z wadą słuchu

DOROSŁE OSOBY Z USZKODZONYM NARZĄDEM SŁUCHU ZAOPATRZONE W APARATY I IMPLANTY SŁUCHOWE

EFEKTY UCZENIA SIĘ

Odniesienie do efektów kierunkowych i ze standardów (symbol efektu)

Wiedza

E.2S.W2

Słuchacz zna i rozumie zasady kwalifikacji osób do implantu ślimakowego;
 metody oceny postępów w rehabilitacji słuchu i mowy osób zaopatrzonych w aparaty i implanty słuchowe
 z jakich części składa się bateria testów MEDEL; wie na jakiej podstawie wybrać dorosłych, którzy powinni zostać zaopatrzeni w implanty słuchowe
 metody oceny postępów w rehabilitacji mowy i słuchu; wie jak zastosować baterię testów słuchowych;

Umiejętności

E.2S.U2

Słuchacz potrafi z kilku przypadków wybrać dorosłych, którzy powinni zostać zaopatrzeni w aparaty lub implanty słuchowe.
 wymienić metody oceny postępów w rehabilitacji mowy i słuchu; potrafi zastosować w praktyce bateria testów słuchowych
 projektować i przeprowadzać zajęcia rehabilitacyjne i terapeutyczne, dokonywać ewaluacji realizowanych zajęć, generować niestandardowe rozwiązania konkretnych problemów
 pracować w zespole pełniąc różne role, podejmować i wyznaczać zadania, współpracować z innymi specjalistami i uczestnikami procesu rehabilitacji i terapii; kierować pracą zespołu, podejmować w nim wiodącą rolę

Kompetencje społeczne

E.1S.K1	Słuchacz jest gotów do odpowiedzialnego pełnienia roli zawodowej związanej z działalnością rehabilitacyjną, edukacyjną i terapeutyczną, w tym: dostrzegania potrzeby samodoskonalenia się
TREŚCI PROGRAMOWE	
<ol style="list-style-type: none"> 1. Budowa i działanie systemu implantu ślimakowego 2. Kwalifikacja do zabiegu wszczepienia implantu ślimakowego 3. Program wielospecjalistycznej opieki (medyczno-terapeutycznej) przed- i pooperacyjnej 4. Etapy rehabilitacji słuchowej osób zaopatrzonych w aparaty i implanty słuchowe 5. Ocena postępów rehabilitacji osoby zaopatrzonej w implant ślimakowy (dobór narzędzi diagnostycznych) 6. Program opieki i rehabilitacji dorosłych po wszczepieniu implantu <p>Omówienie narzędzia bateria testów słuchowych zastosowanie w praktyce</p>	

METODA FONOGESTÓW	
EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Odniesienie do efektów kierunkowych i ze standardów (symbol efektu)	Wiedza
E.2S.W3.	<p>Słuchacz zna i rozumie podstawy metodyki wychowania językowego i nauczania języka fonicznego dzieci i młodzieży z wadą słuchu wykorzystaniem metody fonogestów (<i>Cued Speech</i>).</p> <p>Słuchacz zna i rozumie zasady rozwijania wielozmysłowej percepcji sygnałów mowy, wizualizacji ciągu mowy oraz rozwijania umiejętności słuchania wizualnego i mówienia wspomaganego z wykorzystaniem metody fonogestów (<i>Cued Speech</i>).</p>
Umiejętności	
E.2S.U4.	Słuchacz potrafi dobrać metodę komunikowania się i wychowania językowego do indywidualnych potrzeb rozwojowych dzieci i uczniów z wadą słuchu.
E.2S.U3.	<p>Słuchacz potrafi stosować metodę fonogestów (<i>Cued Speech</i>) w procesie wychowania językowego i nauczania języka fonicznego dzieci/uczniów z wadą słuchu.</p> <p>Słuchacz mówiąc z fonogestami przestrzega zasady płynności, synchronizacji oraz eurytmiczności mówienia i wykonywania gestów.</p>
Kompetencje społeczne	
E.1S.K1. E.2S.K4.	Słuchacz jest gotów do doskonalenia swojego warsztatu pracy w obszarze poznawania skutecznych metod rozwijania języka dzieci i młodzieży z wadą słuchu.

E.1S.K2.	Słuchacz jest gotów do podjęcia aktywności i wysiłku stosowania adekwatnych do indywidualnych potrzeb rozwojowych dziecka/ucznia metod wspomagających rozwój języka.
E.2S.K1.	Słuchacz jest wrażliwy na problemy związane z komunikowaniem się osób z wadą słuchu.

TREŚCI PROGRAMOWE

1. Podstawowe założenia metody metody fonogestów.
2. Struktura fonogestów a fonetyka i fonologia języka polskiego.
3. Rola fonogestów w kształtowaniu języka fonicznego dzieci/uczniów z wadą słuchu.
4. Funkcje fonogestów w procesie komunikowania się.
5. Zasady mówienia z fonogestami.
6. Technika mówienia z fonogestami.

POLSKI JĘZYK MIGOWY

EFEKTY UCZENIA SIĘ

Odniesienie do efektów kierunkowych i ze standardów (symbol efektu)	Wiedza
E.1.S.W9. E.2.SW3.	Słuchacz: ma podstawową wiedzę o strukturze PJM.
	ma elementarną wiedzę na temat językowych, społecznych i kulturowych aspektów komunikacji głuchych.
	zna zasady prowadzenia dialogu w PJM
	posiada wiedzę na temat metod nauczania dzieci z wadą słuchu wykorzystujących PJM w tym metod dwujęzycznych.
Umiejętności	
E.1.S.U9. E.2.SU3.	umie posługiwać się alfabetem palcowym oraz liczebnikami, w tym liczebnikami inkorporowanymi.
	umie rozpocząć rozmowę z głuchym użytkownikiem języka migowego, przedstawić się oraz wyrazić prośbę, podziękowanie oraz przeprosiny.
	umie posługiwać się słownictwem języka migowego w zakresie podstawowym w następujących zakresach tematycznych: przedstawianie się, rodzina, dom, szkoła, kalendarz, określanie miejsca, państwa, miasta, pogoda, podróż, zdrowie, urzędy administracji publicznej, święta, cechy charakteru, wygląd, artykuły żywnościowe, zakupy, kultura Głuchych.
	umie tworzyć proste zdania twierdzące, przeczące i pytające z użyciem odpowiedniej ekspresji twarzy i ciała.
	umie przetłumaczyć proste teksty migowe na język polski oraz proste teksty polskie na język migowy.
Kompetencje społeczne	
E.1.S.K1.	prezentuje właściwą postawę wobec języka migowego oraz użytkowników języka migowego.

TREŚCI PROGRAMOWE

1. Rozwijanie umiejętności użycia regulatorów niezbędnych do komunikacji wizualnej (np. nawiązywanie i podtrzymywanie kontaktu wzrokowego, zwracanie na siebie uwagi, naprzemiennosc ról).
2. Zasady prowadzenia dialogu (np. zadawanie pytań, udzielanie odpowiedzi, potwierdzenie/zaprzeczenie informacji itp.).
3. Rozszerzanie słownictwa związanego ze szkołą, życiem codziennym, komunikacją miejską, poruszaniem się w różnych miejscach, osobowością człowieka, jego wyglądem, charakterem
4. Rozwijanie słownictwa tematycznego (m.in. na wakacjach, święta, przyroda, w mieście, na wsi itp.).
5. Tłumaczenie tekstów migowych na język polski oraz tekstów polskich na język migowy.
6. Językowe, kulturowe i społeczne aspekty komunikacji głuchych.

DIAGNOZA FUNKCJONALNA DZIECKA/UCZNIA Z WADĄ SŁUCHU

EFEKTY UCZENIA SIĘ

Odniesienie do efektów kierunkowych i ze standardów (symbol efektu)	Wiedza
E.1S.W6.	Słuchacz zna i rozumie metody diagnozy zaburzeń i nieprawidłowości w rozwoju dziecka/ucznia z wadą słuchu.
	Słuchacz ma podstawową wiedzę na temat różnic między diagnozą nozologiczną a funkcjonalną dziecka/ucznia z wadą słuchu oraz obiektywnymi i subiektywnymi metodami badań słuchu. Słuchacz zna i rozumie metody diagnozy zaburzeń i nieprawidłowości w rozwoju na użytek działań rehabilitacyjnych i edukacyjnych, a w tym ma podstawową wiedzę na temat diagnozy surdopedagogicznej i surdologopedycznej oraz stosowanych narzędzi badawczych.
E.1S.W8.	Słuchacz zna podstawowe koncepcje dotyczące wczesnej wielospecjalistycznej diagnozy i wczesnego wspomaganie rozwoju dziecka/ucznia z wadą słuchu.
Umiejętności	
E.1S.U5.	Słuchacz potrafi wykonać proste behawioralne badanie przesiewowe w celu ustalenia ewentualnej wady słuchu.
E.1S.U6.	Słuchacz umie zinterpretować dane z audiogramu i na tej podstawie scharakteryzować uszkodzenie narządu słuchu.
E.1S.U5.	

	<p>Słuchacz potrafi stosować metody diagnozy zaburzeń i nieprawidłowości w rozwoju, a w tym potrafi dokonać diagnozy funkcjonalnej dziecka/ucznia z wadą słuchu.</p> <p>Słuchacz potrafi zinterpretować wyniki diagnozy funkcjonalnej wykonanej za pomocą dostępnych narzędzi oraz obserwacji.</p>
Kompetencje społeczne	
E.1S.K1.	<p>Słuchacz ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę doksztalcania się i rozwoju osobistego.</p> <p>Słuchacz odpowiedzialnie przygotowuje się do realizacji zadań zawodowych.</p>
E.1S.K2.	Słuchacz jest gotów do wykorzystania zdobytej wiedzy do analizy zdarzeń pedagogicznych.
TREŚCI PROGRAMOWE	
<p>1. Treści:</p> <p>1. Rozwój mowy i funkcji słuchowej dzieci słyszących i niesłyszących - analiza porównawcza.</p> <p>2. Charakterystyka pola percepcji mowy.</p> <p>3. Subiektywne i obiektywne metody badania słuchu u dzieci a diagnoza funkcjonalna.</p> <p>4. Logopedyczna (funkcjonalna) klasyfikacja uszkodzeń słuchu.</p> <p>5. Obszary, cele i zadania diagnozy funkcjonalnej dziecka z uszkodzonym słuchem.</p> <p>6. Narzędzia diagnozy funkcjonalnej dziecka z uszkodzonym słuchem: Karta Oceny Zachowań Komunikacyjnych dziecka z uszkodzonym słuchem (KOZK) - K. Krakowiak, M. Panasiuk; Słucham, mówię, jestem. Program 60 kroków do oceny i terapii dzieci z wadą słuchu – K. Bieńkowska.</p> <p>7. Zasady interpretacji wyników rozpoznania i formułowanie wniosków do edukacji i rehabilitacji/terapii.</p>	

DIAGNOZA I TERAPIA UCZNIA Z ZABURZENIAMI PRZETWARZANIA SŁUCHOWEGO	
EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Odniesienie do efektów kierunkowych i ze standardów (symbol efektu)	Wiedza
E.1S.W4	Posiada wiedzę dotyczącą zaburzeń przetwarzania słuchowego (APD) konsekwencji zaburzeń przetwarzania słuchowego w edukacji dzieci słyszących
	procedury badań diagnostycznych i eksperymentalnych w zakresie APD
	metod rehabilitacji słuchu, w tym w APD

Umiejętności	
E.1S.U1	Sluchacz potrafi przeprowadzić diagnostykę pedagogiczną w zakresie APD
	dobrać metody terapeutyczne do potrzeb wychowanków
	zróżnicować podtypy kliniczne APD
	samodzielnie projektować i realizować zajęcia terapeutyczne dla dzieci z APD– trening słuchowy
Kompetencje społeczne	
E.1S.K1 E.1S.K2	Sluchacz jest gotów do współpracy w interdyscyplinarnym zespole specjalistów (audiolog, logopeda, psycholog)
	aktywności w realizacji rehabilitacji dziecka z APD
TREŚCI PROGRAMOWE	
<ol style="list-style-type: none"> 1. 1. Definicje APD 2. Objawy APD 3. Etiologia zaburzeń przetwarzania słuchowego 4. Diagnostyka pedagogiczna APD 5. Diagnostyka audiologiczna APD 6. Podtypy kliniczne APD 7. Postępowanie terapeutyczne w APD 8. Metody terapii słuchowej (Neuroflow, Johansen, Warnkego, Tomatis) 9. Trening słuchowy 	

EMISJA GŁOSU	
EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Odniesienie do efektów kierunkowych i ze standardów (symbol efektu)	Wiedza
E.1S.W12.	Sluchacz: zna budowę i rolę poszczególnych grup mięśniowych biorących udział w akcji mowy
	zna zasady higieny głosu;
	zna zasady, metody ćwiczeń dykcji
	ma wiedzę na temat zaburzeń emisji głosu występujących u osób z wadą słuchu
Umiejętności	
E.1S.U12.	potrafi oddychać torem przeponowo-żebrowym i umie nauczyć tak oddychać osobę z wadą słuchu
	potrafi wydłużyć fazę wydechową i wzmocnić głos osoby z wadą słuchu
	umie zapobiegać schorzeniom gardła i strun głosowych u osób z wadą słuchu
Kompetencje społeczne	
E.1.S.K2.	Akceptuje własne i innych możliwości głosowe

TREŚCI PROGRAMOWE

1. Budowa i rola poszczególnych grup mięśniowych biorących udział w akcie mowy
2. Zaburzenia emisji głosu występujące u osób z wadą słuchu
3. Profilaktyka narządów artykulacyjnych
4. Ćwiczenia wydłużenia fazy wydechowej
5. Ćwiczenia głosowe, artykulacyjne, dykcyjne
6. Zasady higieny głosu

LOGORYTMIKA**EFEKTY UCZENIA SIĘ**

Odniesienie do efektów kierunkowych i ze standardów (symbol efektu)

Wiedza**E.1S.W7**

Zna związki surdopedagogiki z logopedią i ich miejsce w systemie nauk.
Posiada wiedzę z zakresu teoretycznych podstaw logorytmiki
Zna formy aktywności dziecka, które można wykorzystać w czasie nauki, rehabilitacji

Umiejętności**E.1S.U7**

Potrafi dobierać metody rehabilitacji do nauczanych treści i zorganizować pracę dziecka z niepełnosprawnością słuchową
Potrafi stosować i modyfikować ćwiczenia logorytmiczne.

Kompetencje społeczne**E.1S.K1
E.1S.K2**

Gotów jest do wykorzystania zdobytej wiedzy w analizie zdarzeń pedagogicznych
Twórczo poszukuje najlepszych rozwiązań dydaktycznych sprzyjających postępom w rehabilitacji dziecka z niepełnosprawnością słuchową

TREŚCI PROGRAMOWE

1. Definicje i zadania logorytmiki.
2. Założenia metodyczne.
3. Fizjologia ruchu.
4. Ocena sprawności ruchowej dzieci.
5. Zajęcia muzyczno-ruchowe - praktyczne ćwiczenia logorytmiczne:
 - ćwiczenia oddechowe
 - ćwiczenia głosowe – fonacyjne, emisyjne, intonacyjne,
 - ćwiczenia usprawniające małą i dużą motorykę,
 - śpiew,
 - odtwarzanie i tworzenie muzyki,
 - gra na instrumentach perkusyjnych,

- ćwiczenia słowno-ruchowe i słowno-rytmiczne: różnicowanie tempa, dynamiki, wysokości dźwięku, rytmu, metrum, kształtowanie szybkiej reakcji na sygnał.

3.3.2. Przygotowanie dydaktyczno-metodyczne

METODY WSPIERAJĄCE TERAPIĘ DZIECKA Z USZKODZONYM NARZĄDEM SŁUCHU	
EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Odniesienie do efektów kierunkowych i ze standardów (symbol efektu)	Wiedza
E.2S.W1	<p>Słuchacz: zna merytoryczne i metodyczne podstawy prowadzenia zajęć reedukacyjnych z dziećmi z wadą słuchu</p> <p>Zna metody wspomagania rozwoju dziecka z wadą słuchu wykorzystywane w reedukacji trudności w uczeniu się</p>
Umiejętności	
E.2S.U1 E.2S.U3	<p>Umie: przygotować, w oparciu o wstępną diagnozę, plan oraz opracować scenariusz zajęć reedukacyjnych dla dziecka z wadą słuchu</p> <p>Projektować i przeprowadzać zajęcia rehabilitacyjne, edukacyjne i terapeutyczne, dokonywać ewaluacji realizowanych zajęć, generować niestandardowe rozwiązania konkretnych problemów</p>
Kompetencje społeczne	
E.2S.K1 E.2S.K2 E.2S.K3 E.2S.K4	<p>Wykazuje wrażliwość na problemy trudności w nauce dziecka z wadą słuchu</p> <p>Wykazuje właściwą postawę wobec dzieci i młodzieży z niepełnosprawnością słuchową</p> <p>Umie pracować w zespole pełniąc różne role, podejmować i wyznaczać zadania, współpracować z innymi specjalistami i uczestnikami procesu reedukacji dziecka z wadą słuchu</p> <p>Prawidłowo identyfikuje i rozstrzyga dylematy związane z wykonywaniem zawodu surdopedagoga prowadzącego indywidualną terapię dziecka z wadą słuchu.</p>
TREŚCI PROGRAMOWE	
<ol style="list-style-type: none"> 1. Metodyka ćwiczeń usprawniających, wyrównawczych i korekcyjnych 2. Wykorzystywanie różnych metod wspomagających pracę z dziećmi z wadą słuchu. 3. Rola treningu słuchowego w procesie rehabilitacji słuchu i mowy dzieci niesłyszących i słabosłyszących 4. Metody wspomagające edukację przedszkolną i szkolną dziecka z wadą słuchu (np. Psychomotoryka, Ruch Rozwijający, Metoda Dobrego Startu, Kineziologia Edukacyjna) 	

WCZESNA INTERWENCJA I WSPOMAGANIE ROZWOJU JĘZYKOWEGO DZIECKA Z USZKODZONYM SŁUCHEM W RODZINIE

EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Odniesienie do efektów kierunkowych i ze standardów (symbol efektu)	Wiedza
E.1S.W8. E.1S.W11	Słuchacz: ma wiedzę dotyczącą zagadnień wczesnej interwencji, wczesnego wspomaganie rozwoju i wczesnej edukacji dziecka z niepełnosprawnością słuchową;
	zna wybrane metody diagnozy i programy stymulacji
	zna zagadnienia dotyczące wczesnej diagnostyki – metody, techniki i narzędzia;
	zna metody wspierania rodziny
	zna zasady współpracy z rodziną i specjalistami; rolę rodziny we wspomaganie rozwoju dziecka
	zna system wczesnego wspomaganie rozwoju dziecka w Polsce i innych państwach
Umiejętności	
E.1S.U8. E.1S.U12.	Słuchacz potrafi scharakteryzować wczesną interwencję i wczesne wspomaganie rozwoju dziecka z niepełnosprawnością słuchową, ich ukierunkowanie, oczekiwaną efektywność oraz uwarunkowania;
	stosować wczesną diagnostykę – metody, techniki i narzędzia; wykorzystywać wybrane programy diagnozy możliwości rozwojowych i wczesnego wspomaganie rozwoju dzieci z dysfunkcją słuchu;
	opisywać system wczesnego wspomaganie rozwoju w Polsce i innych państwach;
	analizuje sytuację i problemy rodziny dziecka z wadą słuchu
	określa problemy akceptacji niepełnosprawności słuchowej, utrudnienia życiowe i wsparcie społeczne rodziny dziecka z wadą słuchu
	stosuje odpowiednie metody wspierania rodziny z dziecka z wadą słuchu,
Kompetencje społeczne	
E.1S.K1. E.1S.K2.	Słuchacz: jest gotów do przyjęcia odpowiedzialności za przygotowane zajęcia rehabilitacyjne i terapeutyczne,
	krytycznie ocenia własną wiedzę i umiejętności oraz wiedzę w zakresie wsparcia rodziny dziecka z wadą słuchu;
TREŚCI PROGRAMOWE	
<ol style="list-style-type: none"> 1. System wczesnej diagnozy i wczesnego wspomaganie rozwoju małego dziecka w Polsce i innych krajach. 2. Program Powszechnych Przesiewowych Badań Słuchu u Noworodków w Polsce. 3. Metody wspomaganie rozwoju psychoruchowego małego dziecka z wadą słuchu (Metoda Ruchu Rozwijającego W. Sherborne, Metoda Kinezylogii Edukacyjnej P. Dennisona, Metoda Dobrego Startu M. Bogdanowicz). 4. Metody wspomaganie słuchu i mowy małego dziecka z uszkodzonym narządem słuchu 5. Indywidualny program usprawniania słuchu i mowy małego dziecka z wadą słuchu. 6. Udział rodziców w terapii małego dziecka z wadą słuchu. 7. Zadania rodziny oraz czynniki warunkujące jej funkcjonowanie 8. Problemy rodziców dzieci z wadą słuchu w okresie diagnozy, rehabilitacji 9. Strategie radzenia sobie ze stresem u rodziców dzieci a sposób komunikacji językowej w rodzinie 10. Interwencja kryzysowa w rodzinie dziecka z wadą słuchu 11. Budowa procesu komunikacji z rodziną dziecka z wadą słuchu 	

12. Problemy dzieci słyszących (CODA) niesłyszących rodziców
 13. Instytucje działające na rzecz rodzin dzieci z wadą słuchu
 14. Sytuacja psychospołeczną rodzin z dzieckiem z wadą słuchu i niesłyszących rodzin ze słyszącym dzieckiem

METODYKA WCZESNEJ EDUKACJI DZIECI Z ZABURZENIAMI SŁUCHU	
EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Odniesienie do efektów kierunkowych i ze standardów (symbol efektu)	Wiedza
E.2S.W1. E.2S.W3	<p>Słuchacz: zna Podstawę programową wychowania przedszkolnego oraz z Podstawę programową kształcenia ogólnego w zakresie edukacji wczesnoszkolnej uczniów niesłyszących uwzględnieniem adaptacji treści nauczania i wychowania do specjalnych potrzeb edukacyjnych i rehabilitacyjnych dzieci niesłyszących oraz słabosłyszących ; realizowane programy nauczania w placówkach specjalnych dla dzieci z wadą słuchu oraz integracyjnych</p> <p>ma wiedzę na temat celów, metod i form pracy stosowanych w kształceniu i wychowaniu uczniów słabosłyszących i niesłyszących zadań profilaktyczno-wychowawczych oraz rewalidacyjnych realizowanych na poziomie wychowania przedszkolnego i edukacji wczesnoszkolnej dzieci z zaburzeniami słuchu</p> <p>ma wiedzę na temat metod rozwijania kompetencji językowej i komunikacyjnej dzieci z wadą słuchu, prowadzenia dialogu w języku fonicznym oraz w języku migowym</p> <p>ma uporządkowaną wiedzę w zakresie metodycznego toku postępowania podczas opracowywania wybranych zagadnień treści kształcenia, określonych w podstawie programowej kształcenia ogólnego w zakresie edukacji wczesnoszkolnej uczniów słabosłyszących i niesłyszących biorąc pod uwagę specyfikę rozwoju oraz specjalne potrzeby edukacyjne uczniów z uwzględnieniem sposobu komunikowania się: werbalnie w języku migowym a także warunków dwujęzycznego nauczania oraz wykorzystywania w procesie porozumiewania się metod wspomagających (fonogesty)</p>
E.1S.W11.	Zna zagadnienia związane z wykonywaniem zawodu surdopedagoga – zadania, zakres działalności, kompetencje, predyspozycje; relacje z dziećmi, młodzieżą, osobami dorosłymi, specjalistami, społeczeństwem, zasady etyczne, efektywność działalności zawodowej
Umiejętności	
E.2S.U1. E.2S.U3 E.1S.U11	potrafi analizować zajęcia dydaktyczne z uczniami słabosłyszącymi oraz niesłyszącymi prowadzone przez surdopedagoga określając założone i zrealizowane cele, zastosowane metody, formy, środki dydaktyczne oraz etapy zajęć, dobór ćwiczeń, zadań, poprawność toku metodycznego uwzględnianie specjalnych potrzeb edukacyjnych

	uczniów słabosłyszących i niesłyszących oraz specyfiki komunikowania się werbalnego oraz w PJM
	potrafi formułować cele dydaktyczne, wychowawcze, rewalidacyjne w odniesieniu do konkretnej jednostki dydaktycznej
	potrafi zaprojektować plan oraz opracować konspekt zajęć dydaktyczno - wychowawczych dla wychowanków przedszkola oraz uczniów słabosłyszących oraz niesłyszących klas I-III biorąc pod uwagę wskazania metodyczne zalecane w rewalidacji kształceniu i wychowaniu dzieci z wadą słuchu dobierając i stosując właściwe cele, metody, formy, środki dydaktyczne, rodzaje ćwiczeń i zadań; oraz uwzględniając specyfikę komunikowania się dwujęzycznego w toku wychowania przedszkolnego i nauki szkolnej w szkole specjalnej
	potrafi właściwie dobrać, zmodyfikować oraz opracować i wykonać pomoce dydaktyczne z uwzględnieniem celu zajęć dydaktyczno-wychowawczych oraz specyfiki potrzeb w zakresie rewalidacji i edukacji dzieci słabosłyszących i niesłyszących
	Potrafi dokonać analizy pracy surdopedagoga; budować relacje z dziećmi wadą słuchu; dokonywać oceny efektywności pracy metodycznej z uczniem w wadą słuchu;
Kompetencje społeczne	
E.2S.K1. E.2S.K2. E.2S.K3. E.2S.K4.	jest gotów do okazywania empatii uczniom potrzebującym wsparcia i pomocy; profesjonalnego rozwiązywania konfliktów w klasie lub grupie uczniów; wykorzystania zdobytej wiedzy do analizy zdarzeń pedagogicznych samodzielnego pogłębiania wiedzy surdopedagogicznej; autorefleksji nad własnym rozwojem zawodowym i współpracy z innymi nauczycielami w celu doskonalenia swojego warsztatu pracy
TREŚCI PROGRAMOWE	
<ol style="list-style-type: none"> 1. 1. Specjalne potrzeby edukacyjne dzieci z wadą słuchu na poziomie wychowania przedszkolnego oraz edukacji wczesnoszkolnej. Orzeczenie o potrzebie kształcenia specjalnego. 2. Strategie realizacji programu wychowania przedszkolnego i nauczania zintegrowanego w edukacji wczesnoszkolnej z uwzględnieniem specyfiki postępowania metodycznego związanej z metodami rozwijania kompetencji językowej i komunikacyjnej ucznia słabosłyszącego i niesłyszącego: metoda ustno słuchowa; wykorzystanie fonogestów – jako metody wspomagającej proces odczytywania mowy z ust; metoda bimodalna jednojęzyczna; 3. Konstruowanie Indywidualnego Programu Eukacyjno-Terapeutycznego (IPET) dla wychowanka z wadą słuchu 4. Cele rewalidacyjne realizowane z wychowankami słabosłyszącymi i niesłyszącymi 5. Tok metodycznego postępowania podczas opracowywania następujących zagadnień: Globalne czytania dzieci z zaburzeniami słuchu. Nauka czytania i pisanie w klasie I (Specyfika wprowadzenie nowej litery); Doskonalenie nauki czytania w klasie II i III; Ćwiczenia gramatyczne; Ćwiczenia słownikowo – frazeologiczne; Ćwiczenia stylistyczne (wypowiedzi ustne i pisemne); Czytanie ze zrozumieniem - metodyczne kroki opracowywania czytanki. 6. Model edukacji dwujęzycznej uczniów niesłyszących w szkole specjalnej. 	

7. Współpracy z innymi nauczycielami oraz specjalistami w celu doskonalenia warsztatu pracy Surdopedagoga

DIAGNOZA I TERAPIA UCZNIĄ Z ZABURZENIAMI SŁUCHU Z TRUDNOŚCIAMI W UCZENIU SIĘ CZYTANIA I PISANIA	
EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Odniesienie do efektów kierunkowych i ze standardów (symbol efektu)	Wiedza
E.1S.W6.	Zna przyczyny i objawy trudności w czytaniu i pisaniu u uczniów z uszkodzonym słuchem.
	Ma wiedzę na temat diagnozy i metod terapii czytania i pisania.
E.1S.W7.	Posiada wiedzę na temat układania programów terapeutycznych do nauki czytania i pisania.
Umiejętności	
E.1S.U5.	Potrafi przeprowadzić diagnozę techniki i tempa czytania u uczniów z wadą słuchu oraz określić trudności w nauce pisania.
E.1S.U7.	Potrafi ułożyć program terapeutyczny uwzględniający ćwiczenia czytania i pisania dla uczniów z uszkodzonym słuchem.
	Potrafi przygotować pomoce do zajęć terapeutycznych z nauki czytania i pisania dla ucznia z wadą słuchu oraz przeprowadzić je.
Kompetencje społeczne	
E.1S.K1.	Słuchacz przestrzega zasad etyki zawodowej, dostrzega i formułuje dylematy moralne związane z własną rolą zawodową i rolą innych specjalistów.
E.1S.K2.	Słuchacz potrafi wykorzystać zdobytą wiedzę do analizy zdarzeń pedagogicznych odnoszących się do nauki czytania i pisania u dzieci i młodzieży z niepełnosprawnością słuchową.
TREŚCI PROGRAMOWE	
<ol style="list-style-type: none"> 1. Czytanie - ujęcie definicyjne. 2. Poznawcze, lingwistyczne i psychospołeczne uwarunkowania procesu czytania (czynniki: sensoryczny, percepcyjny, sekwencyjny, związany z doświadczeniami, lingwistyczny, poznawczy, związany z uczeniem się, asocjacyjny, afektywny) a funkcjonowanie ucznia z uszkodzeniem słuchu. 	

3. Wybrane modele opanowywania umiejętności czytania (Uty Frith, Georga Marsha, Dirka Bakker, L. Kirby, Waltera Kintscha, Davida E. Rumelharta, Roberta B. Ruddella i Normana Unrau - analiza surdologiczna.
4. Czytanie i pisanie - podobieństwa i różnice.
5. Modelowe ujęcie procesu pisania.
6. Diagnoza czytania i pisania u uczniów z uszkodzonym słuchem.
7. Terapia ucznia z wadą słuchu z trudnościami w nauce czytania i pisania.

DIAGNOZA I TERAPIA UCZNIĄ Z WADĄ SŁUCHU Z TRUDNOŚCIAMI W UCZENIU SIĘ MATEMATYKI	
EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Odniesienie do efektów kierunkowych i ze standardów (symbol efektu)	Wiedza
E.1S.W2. E.1S.W5. E.1S.W7.	<p>Student posiada wiedzę teoretyczną dotyczącą dojrzałości do uczenia się matematyki dzieci z wadą słuchu w wieku przedszkolnym i wczesnoszkolnym</p> <p>posiada wiedzę teoretyczną dotyczącą specyficznych trudności w uczeniu się matematyki dzieci niesłyszących i słabo słyszących: rozpoznaje objawy, wskazuje zakresy, wyjaśnia przyczyny</p> <p>ma podstawową wiedzę na temat diagnozy dziecięcego liczenia, operacyjne rozumowanie na poziomie konkretnym dzieci z wadą słuchu, stosowanych narzędzi badawczych oraz modeli diagnozy dyskalkulii</p> <p>ma podstawową, uporządkowaną wiedzę dotyczącą metodyki postępowania terapeutycznego i wspomagania rozwoju dzieci niesłyszących doświadczających nadmiernych trudności w uczeniu się matematyki oraz dzieci ze zdiagnozowaną dyskalkulią</p>
Umiejętności	
E.1S.U2. E.1S.U5. E.1S.U7.	<p>Student potrafi posługiwać się podstawowymi ujęciami teoretycznymi w celu diagnozowania, interpretowania i prognozowania w ramach różnych kontekstów działalności edukacyjnej - zdiagnozować dojrzałość dziecka do uczenia się matematyki; analizować i interpretować wyniki diagnozy dyskalkulii</p> <p>potrafi konstruować scenariusze zajęć wspomagających aktywność matematyczną dziecka z wadą słuchu na poziomie rozumowania przedoperacyjnego oraz operacyjnego na poziomie konkretnym oraz zorganizować postępowanie terapeutyczne dzieci z dyskalkulią</p>
Kompetencje społeczne	
E.1.S.K1.	<p>Student prawidłowo identyfikuje i rozstrzyga dylematy związane z wykonywaniem zawodu surdopedagoga prowadzącego indywidualną terapię dziecka z wadą słuchu</p> <p>potrafi przyjąć odpowiedzialność za przygotowane i prowadzone zajęcia z dzieckiem z wadą słuchu.</p>
TREŚCI PROGRAMOWE	
<ul style="list-style-type: none"> - Problem dojrzałość dziecka z uszkodzonym narządem słuchu do uczenia się matematyki; - Rozwój operacyjnego rozumowania i jego znaczenie w uczeniu się matematyki przez dzieci niesłyszące i słabo słyszące Przystosowanie pojęcia liczby naturalnej (stałość liczby, tworzenie konsekwentnych serii); - Diagnoza specyficznych trudnościami w uczeniu się matematyki dzieci z wadą słuchu – wersja werbalna, wersja w systemie językowo-migowym - Stymulowanie aktywności matematycznej dziecka z wadą słuchu na poziomie rozumowania przedoperacyjnego oraz operacyjnego na poziomie konkretnym 	

- Dyskalkulia – objawy, diagnoza
- Założenia terapii dzieci z dyskalkulia a style uczenia się.

SPECYFIKA NAUCZANIA PRZEDMIOTOWEGO UCZNIÓW Z ZABURZENIAMI SŁUCHU	
EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Odniesienie do efektów kierunkowych i ze standardów (symbol efektu)	Wiedza
E.2S.W1. E.2S.W3. E.2S.W6	Słuchacz: ma elementarną, uporządkowaną wiedzę w zakresie metodycznego toku postępowania podczas opracowywania wybranych zagadnień treści kształcenia, określonych w podstawie programowej kształcenia ogólnego w zakresie edukacji klas IV-VIII uczniów z niepełnosprawnością słuchową biorąc pod uwagę specyfikę rozwoju oraz specjalne potrzeby edukacyjne uczniów
	zna programy wychowania językowego i nauczania języka polskiego; metody rozwijania sprawności językowych
	zna zasady pracy opiekuńczo-wychowawczej w szkole, jej formy, zadania pracowników, metody organizacji aktywności uczniów w placówce i poza nią
Umiejętności	
E.2S.U1. E.2S.U3 E.2S.U6	potrafi analizować i podstawę programową i dokonywać jej adaptacji do potrzeb ucznia z wadą słuchu; organizować przestrzeń szkolną i dostosowywać ją do potrzeb ucznia z wadą słuchu; formułować cele, określać metody pracy, dobierać pomoce dydaktyczne, środki techniczne w odniesieniu do potrzeb ucznia z niepełnosprawnością słuchową w klasach IV-VIII szkoły podstawowej
	potrafi analizować pracę opiekuńczo-wychowawczą w szkole; stosować formy, zasady, metody organizacji aktywności w szkole zaprojektować plan oraz opracować scenariusz/konspekt) zajęć dydaktyczno-wychowawczych dla uczniów z wadą słuchu, realizowanych na poziomie klas IV-VIII szkoły podstawowej biorąc pod uwagę wskazania metodyczne zalecane w rewalidacji kształceniu i wychowaniu ucznia z wadą słuchu oraz uwzględniając specyfikę komunikowania się z uczniami
Kompetencje społeczne	
E.2S.K1. E.2S.K2 E.2S.K5 E.2S.K6	okazuje empatię uczniom z wadą słuchu
	profesjonalnie rozwiązuje konflikty w klasie szkolnej
	Szanuje kulturę języka
	potrafi zorganizować sytuacje do nabywania przez uczniów z wadą słuchu doświadczeń w rozwiązywaniu konfliktów na zasadzie kompromisu i akceptacji potrzeb innych; jest otwarty na alternatywne sposoby komunikowania się z nimi
TREŚCI PROGRAMOWE	
<ol style="list-style-type: none"> 1. Lekcja w klasach wyższych – jej właściwości metodyczne i psychologiczne 2. Program nauczania- budowa i właściwości, zasady konstruowania programu nauczania, opracowanie rozkładu materiału 3. Analiza i rozumienie tekstu przez uczniów z wadą słuchu, wykorzystanie różnych sposobów porozumiewania się na lekcjach w klasach wyższych 	

4. Weryfikacja metod nauczania, nowoczesne środki dydaktyczne.
5. Współpraca nauczyciela klas wyższych z rodzicami, wychowawcami internatu i specjalistami

PROJEKTOWANIE INDYWIDUALNYCH PROGRAMÓW EDUKACYJNO-TERAPEUTYCZNYCH DLA UCZNIĄ Z ZABURZENIAMI SŁUCHU

EFEKTY UCZENIA SIĘ

Odniesienie do efektów kierunkowych i ze standardów (symbol efektu)	Wiedza
E.1S.W4 E.1S.W5	Słuchacz zna teoretyczne założenia i zasady konstruowania indywidualnych programów edukacyjno-terapeutycznych
Umiejętności	
E.1S.U3 E.1S.U4 E.1S.U5	Słuchacz potrafi konstruować w oparciu o wyniki diagnozy Indywidualny program edukacyjno-terapeutyczny dla dziecka z wadą słuchu współpracować w grupie (pedagog, psycholog, logopeda, rodzice) realizując zadania,
Kompetencje społeczne	
E.2S.K1 E.2S.K4 E.1S.K1	Słuchacz jest gotów do przyjęcia odpowiedzialności za konstruowany indywidualny program edukacyjno-terapeutycznych, dokonania niezbędnych modyfikacji i wprowadzenia elementów innowacyjnych w oparciu o aktualną wiedzę metodyczną;

TREŚCI PROGRAMOWE

1. Prawne podstawy organizacji i udzielania pomocy psychologicznej uczniom z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu lekkim, umiarkowanym i znacznym.
2. Etapy konstruowania indywidualnych programów edukacyjno-terapeutycznych (IPET); identyfikacja, diagnoza, konceptualizacja, ewaluacja,
3. Wyniki diagnozy funkcjonalnej a określanie celów długo i krótkoterminowych,
4. Warunki realizacji celów / zasady, zadania, metody, środki, miejsce czas/,
5. Ewaluacja- cele, przedmiot , sposoby,
6. Struktura IPETu- przykłady różnych ujęć
7. Współpraca ze środowiskiem, wykorzystanie codziennych sytuacji w procesie terapii,
8. Cechy dobrego programu

EDUKACJA I REHABILITACJA DZIECI Z NIEPEŁNOSPRAWNOŚCIĄ SPRZEŻONĄ

EFEKTY UCZENIA SIĘ

Odniesienie do efektów kierunkowych i ze standardów (symbol efektu)	Wiedza
E.1S.W5 E.2S.W1. E.2S.W4	<p>Słuchacz: zna aktualne problemy edukacji i rehabilitacji osób ze sprzężoną niepełnosprawnością słuchową oraz ich specyfikę; potrzeby rozwojowe i edukacyjne tych osób; pojęcia komunikacji werbalnej i pozawerbalnej, sprawności intelektualnej, rozwoju kompetencji życiowych; zagadnienia wychowania, edukacji, terapii, rehabilitacji i systemy kształcenia tych osób w Polsce i innych państwach</p> <p>zna metodykę nauczania uczniów ze sprzężoną niepełnosprawnością; uwarunkowania środowiskowe wpływające na funkcjonowanie dzieci, młodzieży i osób dorosłych ze sprzężoną niepełnosprawnością.</p> <p>na zasady dydaktyki specjalnej, które należy uwzględniać w pracy z uczniem z niepełnosprawnością sprzężoną.</p> <p>zna metody, formy i środki, a także rozumie potrzebę organizowania przestrzeni szkolnej i doboru pomocy dydaktycznych i środków technicznych do potrzeb ucznia z niepełnosprawnością sprzężoną.</p> <p>zna kryteria doboru metod komunikowania się i metod wychowania językowego z uczniami z niepełnosprawnością sprzężoną.</p>
Umiejętności	
E.1S.U4 E.1S.U4. E.1S.W9.	<p>analizować aktualne problemy edukacji i rehabilitacji osób ze sprzężoną niepełnosprawnością słuchową; opisywać specyfikę rozwoju osób z poszczególnymi rodzajami sprzężonej niepełnosprawności słuchowej; rozpoznać potrzeby rozwojowe i edukacyjne tych osób oraz opisać rozwój ich kompetencji życiowych i kontaktów społecznych, wychowanie, edukację, rehabilitację, terapię; scharakteryzować systemy kształcenia tych osób w Polsce i innych państwach;</p> <p>opisać konsekwencje i specyfikę rozwoju osób z poszczególnymi rodzajami sprzężonej niepełnosprawności słuchowej;</p> <p>rozpoznać potrzeby rozwojowe i edukacyjne osób ze sprzężoną niepełnosprawnością słuchową oraz opisać rozwój ich kompetencji życiowych i kontaktów społecznych, wychowanie, edukację, rehabilitację, terapię</p> <p>stosować wspomagające i alternatywne metody komunikacji z osobą ze sprzężoną niepełnosprawnością słuchową, opisywać wybrane metody komunikacji wspomagającej i alternatywnej oraz oczekiwaną efektywność proponowanych działań z osobą z niepełnosprawnością słuchową; przeprowadzać diagnozę potrzeb i możliwości komunikacyjnych osoby z niepełnosprawnością sprzężoną w zakresie wspomagającej i alternatywnej komunikacji;</p>
Kompetencje społeczne	
E.2S.K6 E.1S.K2.	<p>potrafi być otwarty i wrażliwy na potrzeby dziecka ze sprzężoną niepełnosprawnością.</p> <p>potrafi nawiązywać kontakt z instytucjami oferującymi pomoc rehabilitacyjną osobom ze sprzężoną niepełnosprawnością słuchową</p>
TREŚCI PROGRAMOWE	
<ol style="list-style-type: none"> 1. Zespoły wad współwystępujące z wadą słuchu 2. Konsekwencje i specyfikę rozwoju osób z poszczególnymi rodzajami sprzężonej niepełnosprawności słuchowej. 	

3. Alternatywne metody porozumiewania się z dzieckiem z wadą słuchu ze sprzężoną niepełnosprawnością.
4. Rozpoznanie potrzeb rozwojowych i edukacyjnych osób ze sprzężoną niepełnosprawnością słuchową; tworzenie programów edukacyjno-terapeutycznych dla dziecka z wadą słuchu ze sprzężoną niepełnosprawnością.
5. Adaptacja specjalistycznych środków dydaktycznych, indywidualnie dopasowanych do pracy dzieckiem z wadą słuchu ze sprzężoną niepełnosprawnością.
6. Znajomość procedur finansowania wsparcia socjalnego w pozyskaniu rozwiązań technologicznych dla dziecka z wadą słuchu ze sprzężoną niepełnosprawnością.
7. Zasady dydaktyki specjalnej pracy z dzieckiem z wadą słuchu ze sprzężoną niepełnosprawnością.

3.3.3. PRAKTYKI ZAWODOWE

PRAKTYKA ASYSTENCKO-PEDAGOGICZNA	
EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Odniesienie do efektów kierunkowych i ze standardów (symbol efektu)	Wiedza
E.3S.W2.	Zna i rozumie specyfikę przedszkola, szkoły lub placówki oświatowej, w której jest realizowana praktyka, w szczególności działania edukacyjne, terapeutyczne i opiekuńczo-wychowawcze, organizację pracy, zakresy zadań pracowników, uczestników procesów pedagogicznych oraz rodzaj prowadzonej dokumentacji;
E.3S.W1.	Zna i rozumie specyfikę edukacji i terapii osób z zaburzeniami słuchu.
E.3S.W3.	Zna i rozumie zasady zapewniania bezpieczeństwa uczniom w szkole i poza nią.
Umiejętności	
E.3A.U1. E.3A.U2.	Potrafi zaobserwować funkcjonowanie ucznia z zaburzeniami słuchu i nauczyciela w przedszkolu i szkole oraz wyciągać wnioski z obserwacji pracy nauczycieli, ich interakcji z dziećmi i uczniami oraz sposobu, w jaki planują i przeprowadzają zajęcia dydaktyczne, wychowawcze i opiekuńcze;
E.3A.U3. E.3A.U4. E.3A.U5.	Potrafi dokonać analizy i interpretacji zaobserwowanych albo doświadczonych sytuacji i zdarzeń pedagogicznych, zaplanować i przeprowadzić zajęcia pod nadzorem opiekuna praktyk zawodowych; analizować sytuacje, które wymagają przygotowania psychologiczno-pedagogicznego;
Kompetencje społeczne	
E.3A.K1.	Jest gotów do skutecznego współdziałania z opiekunem praktyk zawodowych oraz z innymi nauczycielami, w celu poszerzania swojej wiedzy.
TREŚCI PROGRAMOWE	
Celem praktyki jest:	

- zapoznanie się ze specyfiką warsztatu pracy nauczyciela-/pedagoga specjalnego pracującego w placówce, w której student realizuje praktyki,
- poznanie zasad organizacyjnych placówki,
- obserwacja dzieci z uszkodzonym narządem słuchu podczas różnych aktywności,
- obserwacja oraz asystentura podczas zajęć edukacyjnych i terapeutycznych,
- poznanie różnych form i metod pracy.
- prowadzenie zajęć edukacyjnych w grupach zróżnicowanych.

Ponadto celem praktyki jest konfrontowanie nabywanej wiedzy psychologiczno-pedagogicznej z rzeczywistością pedagogiczną w działaniu praktycznym oraz kształtowanie postaw i cech osobowych niezbędnych w pracy surdopedagoga. Istotnym celem jest weryfikacja przez słuchacza studiów podyplomowych z jego zainteresowań pedagogiczno-terapeutycznych i motywacji do pracy z osobami z zaburzeniami słuchu. Celem praktyki jest także nabycie umiejętności prowadzenia zajęć z uczniami niesłyszącymi i słabosłyszącymi.